

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
Telephone: Henderson 3913

Pomagajte
svojem
v
stari
domovini!

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA
OF THE GRAND CARNOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
pornna organizacija
v Ameriki
Posluje že 52. leto
Udeležujte
se
Mesečnih sej!

Entered as Second Class Matter December 12th 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 12th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1918

NO. 1—ŠTEV. 1

CLEVELAND, O., 2. JANUARJA (JANUARY), 1946

VOLUME XXXI—LETO XXXI

Novi grobovi v Clevelandu

Anton Bruss

Predzadnje nedeljo 23. dec. je umrl Anton Bruss, star 61 let, stanujoč na 6210 Superior Ave. Doma je bil iz vasi Lipje, fara Planina pri Rakeku, odkoder je prišel v Cleveland pred 43 leti. Žena Frances mu je umrla pred enim letom. Tukaj zapušta dve hčeri, Mary Toner in Christine Mishaga ter dva sinova, 1st Lt. Edward in 1/C P.O. William, v starem kraju pa mater Marijo in brata Franceta.

Frank Gombach

Po kratki in mučni boleznii je umrl na svojem domu, 19315 Pawnee Ave., kjer je živel zadnjih 29 let, dobro poznani Frank Gombach, star 75 let. Tukaj zapušta žalujočo soprogo Agnes roj. Stanonik, stara 68 let, doma iz Horjula ter 6 otrok; Mary omož. Slabe v Chicagu, Caroline omož. Stanonik, Frances omož. Devecki, Alex. Irene omož. Schroeder v Los Angeles, Kal., Agnes omož. Whitfield, sestro Uršulo Longo v Južni Ameriki, 9 vnukov in vnukinj ter več drugih sorodnikov.

Rojen je bil v Zgornjih Vretnah na Primorskem, kjer zapušta sestro Marijo Bajt in Antonijo Pirc ter druge sorodnike.

Frank Oblak

Zadnji četrtek 27. dec. je umrl na svojem domu Frank Oblak, star 69 let, stanujoč na 16405 Arcade Ave. Doma je bil iz vasi Mahnete nad Cerknico na Notranjskem, odkoder je došel v Ameriko leta 1909. Tukaj zapušta žalujočo soprogo Frances, rojena Vidmar, sina Franka, dve hčeri: Frances poročena Kovach in Ann poročena Pirman, brata Johna, v Philadelphia, Pa., sina Antona, v Yukon, Pa. pa sestro Ano Bolk.

Emma Milavec

Po daljši boleznii je umrla na svojem domu Emma Milavec, roj. Skedel, stara 34 let. Rojena je bila v Clevelandu. Tukaj zapušta žalujočega soproga Antona, hčer Beverly, sinova Donalda in Normana, starše Frank in Josephine Skedel, sestro Albino Suhadolnik, brata Stanleja in Rudolfa ter več drugih sorodnikov.

Anton Slamik

V nedeljo popoldne ob 3:30 je umrl v Lakeside bolnišnici po dolgi boleznii Anton Slamik, star 56 let, stanujoč na 1002 E. 76. St. V Ameriki je bival 38 let. Doma je bil iz vasi Kovčice na Primorskem. Zadnjih 27 let je delal pri Patterson Leitch Co.

Bil je član društva sv. Vida št. 25 KSKJ in Carniola Tent 1288 T. M. Tukaj zapušta soprogo Frances roj. Logar, doma iz Grahovega in štiri otroke: Frances poroč. Rakar, Tony, Rose in Ann; v starem kraju zapušta štiri brate in eno sestro.

John Zimmerman

Po kratki boleznii je umrl na svojem domu, 1135 E. 140. St. John Zimmerman tukaj zapušta sina George in hčer Emma omož Burns ter tri vnuke Bil je vdovec; soproga Matilda mu je umrla pred 4 leti

Vesti iz slovenskih naselbin

Kaylor, Pa. — Dne 4. dec. je bil ubit pri delu Anton Zagar. Zasel je med železniške vagone, ki so ga stisnili do smrti. Star je bil 50 let in doma iz vasi Požar, fara Plovanijo Turke pri Delnicah v Istriji. Zapušta ženo in šest otrok, od katerih je hči Bernice poročena.

Sheboygan, Wis. — Tukaj je umrl Frank Schwartz, star 75 let, doma iz vasi Donava pri Ptuj, odkoder je prišel v Ameriko pred 53 leti, in sicer v Tower, Minn. Leta 1895 se je preselil s Willard, Wis., leta 1920 pa se je zopet vrnil v Sheboygan, kjer je živel do smrti. Zapušta dve poročeni hčeri — Victoria Suppanch in Tillie Beniger — v Long Beachu, Cal., pa sina. Žena mu je umrla 1943.

Greensburg, Pa. — Tukaj je 19. nov. umrla Pauline Sever, stara 38 let, doma od Zagorja ob Savi. Zapušta sina, hčer, več vnukov in drugih sorodnikov.

Madison, O. — V bolnišnici Huron se še vedno nahaja Louis Rebol, ki je prejel življenje v Clevelandu (Collinwoodu), zdaj pa je na farmi. V desetih dneh se je moral povdreci dvema operacijama.

Duluth, Minn. — V bolnišnici v Evelethu je umrl John Zeitz, star 77 let, v Masonu, Wis., pa Matt Blazina, star 77 let.

SEDANJE PREBIVALSTVO NEMCIJE

New York. (ONA). — Glasilo nekega poročila angleškega radia je pokazalo zadnje ljudsko štetje v Nemčiji, da se nahaja na nemškem ozemlju 6,250,000 ljudi. Število prebivalstva v britanskem sektorju je bilo navedeno kot 22,000,000, vključno britanskega dea Berlina, tako da je angleška okupacijska zona najbolj goto naseljena.

Omenjena številka ne upošteva Nemcev, ki se še vedno nahajajo v sudetskih deželah aliv onem delu bivše Nemčije in jedanje Poljske, ki se nahaja pod poljsko oblastjo.

RUDNIŠKA KATASTROFA

Fiveville, Ky. 31. dec. — Minul sredo, dne 26. decembra je nastala v tukajšnjem prometovniku razstrelba ko je bilo 2 premogarjev na delu. Na licemesta je kmalu došlo rešilno noštvo, da bi zasute premogarji rešili. Po napornem delu s jim je posrečilo spraviti čez nekaj dni devet onemoglih rudarjev na površje izmed katerih sta dva v bolnišnici umrla. Ier se je pa sedaj dogajalo, da je ves nadaljni poskus reševanja nemogoč in skrajno nevarni za rešilno noštvo, so danes viod v rov zaprli in zapечатili i tako pustili še 20 mrtvih premogarjev v rovu.

Nad 5 bilijonov odpuščenih vojakov

Washington, 24. decembra. V leti 1945 je bilo po končani vojni odpuščenih že pet in en četrt milijona ameriških vojakov insicer iz armade 4.231.000 od mnenarice pa 1.042.947.

Listnica upravnštva

Dasiravno so se v pretečenem decembru že skoro pri vseh krajevnih društvih vsrile letne seje, kjer so bile tudi volitve odbora za l. 1946 na dnevnem redu, nam do danes še okrog 50 društev ni doposlalo tozadevnega poročila. Ker bi radi novi društveni imenik enkrat koncem januarja objavili, zato prosimo dotične tajnike in tajnice, ki nam novega odbora dosedaj še niso naznanili, da naj to kmalu izvršijo. To velja tudi za taka društva, kjer je bil ponovno izvoljen ves stari odbor. V ta namen rabite tiskovino, katero ste prejeli iz glavnega urada.

MRS. ROOSEVELT IMENOVANA DELEGATOM ZDRUŽENIH NARODOV

Washington, 20. decembra. — Včeraj je predsednik Truman imenoval Mrs. Eleanor Roosevelt, vdovo po pokojnem predsedniku Rooseveltu, delegatko Zed. držav pri urbanizaciji Zdrženih narodov.

Ostali delegatje, ki so bili imenovani in od kongresa takoj potrjeni, so bivši drž. tajnik Edward Stettinius, demokratski senator Thomas Connally iz Texasa, in senator Arthur Vanderberg iz Michigana.

Omenjeni trije so bili delegatje Zed. držav na prvem zborovanju Zdr. narodov v San Franciscu. Mrs. Roosevelt je zavzela mesto, katero je v San Franciscu zavzela kolegijška ravnateljica Virginia Gildersleeve.

Mrs. Roosevelt se je nahajala baš na glavnem stanu Ameriškega odbora za jugoslovanski relief, pri katerem je sprejela častno predsedništvo, ko je dospela vest, da jo je predsednik Truman imenoval v delegacijo Zdrženih narodov.

ROJSTNI SLUČAJI V USA

Washington. — Dr. Martha E. Elliot, podnačelnica otroškega urada pri delavskem departamentu poroča, da se je v dobi od 1933-1943 število rojstev v naši deželi za 30 odstotkov pomnožilo, obratno se je pa v tej dobi umrljivost rojenčkov za eno tretjino znižala, smrtni porodni slučajji mater pa za polovico.

PES SE JE VRNIL DOMOV 370 MILJ DALEČ

Norwalk, O. — George Cameron je pred 10 meseci prodal svojega psa v Reading, Pa. Te dni se je pa kuček spet vrnil domov. Novi lastnik je povedal, da je psa nekaj tepel, nakar jo je ta pobrisal nazaj k svojo mu prejšnjemu gospodarju 370 milj daleč.

OB NOVEM LETU

"Dobrodošlo leto novo in pozdravljeno nam bodi!" — Ves ti svet z veseljem kliče, te blagrujejo narodi.

Saj smo dolgo v strahu bili in nestrpno te čakali, da svetovni mir prineses; vojno strušno smo prestali.

So utihnil topovi in granate zer šrapneli; utrt leži na tleh sovraznik. — Kaj ne bili bi veseli?!

Leto novo, ti donasaj srečno dobo nam pvojnno, da v svobodi bi živeli kakor bratje medsebojno!

Dan tvoj vsak naj ljudstvu rosi: zadovoljnost, mir, veselje. To iskrena so voščila, — uredništvo — srčne želje.

Ivan Zupan.

AMERIŠKI GENERAL SE JE UBIL V AVSTRIJI

Dunaj. — General Donald Brann, pomožni poveljnik okupacijskih čet v Avstriji, se je 29. dec ubil na lovu na Tirolskem. Bil je na lovu v gorah, kjer mu je na skaloju spodrsnilo in je padel v prepad.

Dobil je za božične praznike dopust, pa se je podal na lov v gorovje Kitzbuehel na Tirolskem.

FRANCIJA PRIZNALA JUGOSLOV. REPUBLIKO

Pariz, 31. dec. — Kakor je to že izvršila Velika Britanija in vlada Zdrženih držav ameriških, tako je danes tudi naša francoska vlada oficijelno priznala republiko Jugoslavije ali sedanji Titov režim.

DELAJTE TOČEN NASLOVI

Kakor vsa večja mesta, tako je tudi naše mesto Cleveland zadnji čas razporedilo vse svoje pošne podružnice v različne pošne okraje (zones) s številkami. To se je ukrenilo zaradi bolj hitrega poslovanja pri razdelitvi doše pošte ker manjka klerkov in pismonoš.

Uredništvo našega lista spada v pošni okraj ali zono št. 3. Zato prosimo tajnike, tajnice krajevnih društev in vse dopisnike, da naj vedno označijo poleg imena Cleveland še št. 3. Tako označite to številko tudi na karticah, ki jih pošiljate če je kaka sprememba naslova članov.

Naslov naj bo torej:

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

Poročilo državnega tajnika Byrnesa

Washington, 30. dec. — Državni tajnik Byrnes je govoril nočnoj po radiu amerškemu narodu ter zagotavljal, da po zaključkih v Moskvi glede kontrolne komisije nad upravo Japonske ostane še vedno v rokah generala MacArthurja glavna moč in vodstvo.

Izjavil je tudi, da ministri na konferenci v Moskvi niso razpravljali tehniko atomske sile in da sovjetski uradniki niso stali vprašanju glede atomske bombe. Kontrola tega strahovitega orožja bo v rokah komisije združenih narodov, je rekel Mr. Byrnes.

Glede položaja v Perziji je bilo v Moskvi zaključeno, da se bo sestavila komisija treh veselij, ki bo študirala probleme Perzije. To je bila tudi edina točka, na kateri se ministri niso mogli sporazumeti, je rekel Byrnes.

SENAT DOVOLIL PRISPEVEK UNRRA

Washington, D. C. — Senatorji so pred odhodom na božične počitnice soglasno odobrili načrt, da Amerika prispeva \$1,350,000,000 pomožni organizaciji Zdrženih narodov UNRRA. Ta vsota se bo porabila za nasičevanje ljudi v državah, ki so bile opustošene v teku vojne.

Peter namerava ostati v Angliji

London. — Bivši jugoslovanski kralj Peter, sedaj navadni Peter Karadžoržević, je rekel, da bo ostal za stalno v Angliji, kjer ima posestvo. Glede priznanja Titove vlade je Peter rekel, da je pričakoval od Anglije, da bo priznala novo jugoslovansko republiko, upal pa je, da bodo stale Zed. države pri njem.

DRAGA VOZnja Z ZAMUDO

Pittsburgh, Pa. 26. dec. — Danes zjutraj se je pred J. Wardovo hišo v našem mestu ustavil taksi s šestimi potniki-vojakji, ki so čakali v San Diego, Cal. na vlak, pa so ga zamudili. Ker bi bili radi za božične praznike doma, so najeli taksi ter odrinili iz Kalifornije minulo soboto ob 1. uri zjutraj. Došli bi lahko domov pravočasno, če bi vsled poplave avtomobila ne bili prisiljeni v Tusconu, Ariz., čakati 28 ur. Na tej, nad 2,800 milj dolgi poti so se vrstili vsi s šofiranjem, glavni šofer pa je bil lastnik taksija Harry Arison. Taksi je najel T-Sgt. Joseph Ward in vsak izmed potnikov je plačal po \$80.00 za vožnjo in prispeval tudi nekaj k popravilu vozila.

Dve toni božične pošte izgubljeni

Ameriški vojni departament je te dni naznanil, da je bilo na božični dan izgubljene dve toni božične pošte namenjene ameriškim vojakom v Evropi. Vojaškemu aeroplanu na polletu iz Casablance v Napolj se je pokvaril motor in pilot je moral dve toni pisem vreči v morje in se je slednjič vstavil v Napolju.

Pošiljke zavojev v Evropo Reparacije za Jugoslavijo

New York. (ONA). — Donald Nelson, bivši načelnik odbora za vojne produkcije je naznanil, da bo ustanovljen takozvani "World Mail-Order House" pod imenom CARE v svrhu razpošiljanja zavojev v bivše zasedene kraje. Nelson bo prevzel ravnateljstvo družbe CARE — Corporative for American Remittances to Europe — ter je izjavil, da je najtežji problem vprašanje transporta. Zavoji po 40 funtov bodo kmalu na prodaji in bodo vsebovali 40,000 kalorij za ceno \$10. Privatne družbe so zahtevale po \$9 za zavoje 11 funtov. Organizacija bo imela 1,000,000 dolarjev kapitala in ne bo delala za dobiček.

VETERAN NA STANOVANJU PRI GOVERNERJU LAUSCHETU

Ker ima naš rojak governer F. J. Lausche v Columbusu, O. veliko, 27 sobno palačo na razpolago, kjer stanuje samo s svojo soprogo in ker je tudi tukaj splošno pomanjkanje stanovanj za domov se vračajoče veterane, je governer v zadnjih dneh ponudil nekaj sob nekemu poročnemu veteranu, katerega žena pričakuje obisk storklje. To je izvršil z dovoljenjem generalnega državnega pravdnika z opombo, da ne sme najemniku računati nobene stanarine. Naš governer je gotovo prvi, ki je kaj takega izvršil.

Ustanovljena bo medzavzaniška komisija, ki bo dobila nalogo, da razdeli po posebnem ključu vso dobavo, katero bo kontrolni svet v Berlinu odobrila za plačanje reparacij. — Vprašanje razdelitve je urejeno tako, da bodo mogli vsi narodi dobiti po možnosti ravno one predmete industrijske opreme, ki so jim najbolj potrebni.

MADŽARSKA BO IZGNALA VSE NEMŠKE NARODNOSTI

Budimpešta. — Madžarska vlada je odredila, da se izžene iz dežele vse one osebe, ki so nemške narodnosti. S tem odlokom bodo izpraznjene cele vasi, kjer so bili vsi prebivalci nemške narodnosti, zlasti v okolici Budimpešte.

Iznancni ne bodo smeli odnesti s seboj drugega kot hrano in obleko. Sodi se, da bo ta odredba prizadela nad pol milijona oseb.

STAVKA VOZNIKOV PRI GREYHOUND BO KONČANA V PAR DNEH

Stavka voznikov pri avtobusni družbi Greyhound bo odpoklicana v četrtek zjutraj ob 5. Tako je bilo zaključeno na zadnji seji unije in podjetja. Stavka traja že dva meseca.

Iz Clevelanda bo začela avtobusna proga obratovati 48 ur potem, ko bo stavka odpoklicana. Vožnje v daljavo bodo pa v obratu 72 ur potem.

Da ne bo obrat pričel takoj po končani stavki je vzrok ta, ker morajo postrežbeni delavci pripraviti vse potrebno za obrat po tako dolgi stavki, ko so vsi busi počivali.

Spor zaradi višjih plač, radi česar je bila sklicana stavka, še ni poravnana. Obe stranki sta pristali na to, da se bo o tem razpravljalo potem, ko bo prevoz že v teku. Na stavki je bilo 4,000 voznikov in uslužbencev in to v 18 državah.

Pariz. (ONA). — Med velikimi silami bo prejela Rusija največje reparacije iz Nemčije in za njo Velika Britanija, dočim bo med manjšimi državami Jugoslaviji prisojen največji delež.

To je v kratkih besedah jedro zaključkov zavezniške reparacijske konference, ki je zborovala za zaprtimi vrati v Parizu tekom zadnjih šestih tednov. Zavezniški narodi so priznali, da sta poleg Rusije ti dve deželi, Velika Britanija in Jugoslavija, največ trpeli v vojni in da je bil obremen njun doprinos k vojnemu naporu sorazmerno največji.

Omenjena konferenca je imela nalogo, da izdelala predlogo za razdelitev reparacij, katere bo morala plačati Nemčija. Na njej se je zbralo 18 zavezniških narodov—brez Poljske in Rusije, katerih reparacijskim zahtevam je bilo zadoščeno že na konferenci v Potsdamu.

Dosežen je bil baje popoln sporazum, ki bo v kratkem predložil zavezniški kontrolni komisiji v Berlinu, ki ima odločilno besedo v vprašanju tega, koliko reparacij Nemčija more sploh plačati. Po mnenju zavezniških opozovalcev je ta sporazum v tako težkem vprašanju zelo velik uspeh.

Tudi zaplenjeno nemško zlato bo baje razdeljeno po istem ključu, tako da bodo vse dežele dobile nazaj vsaj del tega, kar so jim Nemci zaplenili. —

JAPONCI OBOJENI NA VISLICE

Kot pravi poročilo iz Kwajaleina, so bili japonski poveljnik na Wake otoku, njegov pribočnik in devet drugih Japoncev obsojenih na smrt na vešalih, ker so leta 1943 umorili 96 civilnih uslužbencev pri Pan American Airways.

Enajst japonskih mornariških častnikov je bilo obsojenih na smrt na vislicah, pet drugih pa je bilo obsojenih na zaporno kazeno do desetih let na do smrtne ječo.

Admiral Šigemacu Sakaibara in comdr. Soiči Tačibaba, sta stala pokonci, ko je ameriški tolmáč prebral obsodbo. Predno je admiral Sakaibara bil obsojen, je zahteval, da so poklicani pred sodišče Amerikanci, ki so vrgli atomsko bombo na Japonsko.

"Ko pričakujemo, da bo ameriško sodišče nad nami izreklo svojo sodbo," je rekel admiral Sakaibara, "bi radi prosili, da bi bili ljudje, ki so zamislili in so vrgli atomsko bombo na Japonsko, gledani v isti luči kot mi."

DRUŠTVENA NAZANILA

DRUŠTVO SV. STEFANA ST. 1, CHICAGO, ILL.

Nashe društvo je imelo svojo redno in obnem tudi letno sejo dne 1. decembra. Seja se je vršila v lepem redu in ob precejšnji udeležbi članov in članic. Po seji se je članstvu serviralo več menovca in pa malo prigrizka. Imeli smo tud zvočne filmske slike, katerih so bili navzoči člani jako veseli, zato bi se moralo ob taki priliki več članov udeležiti.

Za prihodnje leto je bil izvoljen ves stari odbor, kateri je sledeč: Frank Banič, predsednik; John Prah, tajnik; Anton Kremesec, zapisnikar; Frank Kosmach, Joseph Kobal, William Bogolin, nadzorniki; Frank Koporc, predsednik športnega kluba, Andrej Kožel, vratar. — Društveni zdravniki: Dr. Jos. E. Ursich, dr. Frank T. Grill in dr. John J. Zavertnik. Seje se bodo vršile vsako prvo soboto v mesecu v navadnih društvenih prostorih. Na januarski seji bo ta odbor zaprisežen za prihodnje leto.

Na zadnji seji je bila nagrada naklonjena sobratu Joseph Gerzeticu, kateri se nahaja pri vojakih, torej za januarsko sejo se bo zopet začelo z nagrado \$1.00.

Vabim celokupno članstvo na prihodnjo sejo dne 5. januarja; na tej seji bodo nadzorniki podali poročilo o poslovanju društva v zadnjih treh mesecih. Asesment bom začel pobirati od pol sedmih naprej.

Vsem članom in članicam našega društva želim prav veselo in srečno novo leto, prav tako tudi vsem glavnim uradnikom in uradnicam kakor tudi vsem našim članom, kateri se še nehajajo pri vojakih.

Torej ne pozabite prihodnje seje dne 5. januarja ob osmih zvečer. Na svidenje na seji!

Sobratiski pozdrav!

John Prah, tajnik,
Tel: SEEley 8972

DRUŠTVO MARIJE DEVICE ST. 50, PITTSBURGH, PA.

Nasemu članstvu se tem potom naznanja, da je bil na glavni seji 9. decembra ponovno izvoljen sedanji odbor tudi za prihodnje leto 1946 in sicer: — Preds. George Starešinič, podpredsednik Joseph Pavlakovich, tajnik Math Pavlakovich, blagajnik John J. Stajduhar, duhovni vodja Rev. Mathew F. Kebe, zapisnikar George Krotec, bolniški nadzornik Nick Flajnik. Nadzorni odbor: predsednik Math Mravinec, I. nadzornik Louis Kompare, II. nadzornik Joseph Domovich, zastavonoša Mihael Bahor, maršal F. Lokar. Porotni odbor: Michael Bahor, Anton Kambič in Joseph Snelar. Zdravniki — F. J. Arch, R. F. Fabian in G. T. Noden.

Redarja imenuje predsednik pri vsaki seji. Pri smrtnem slučaju člana ali članice tajnik preskrbi vse potrebno in pogrebece ali nosilce, katerim se plača po dva dolarja vsakokrat.

Prihodnje leto se vrši konvencija KSKJ in je bilo v tem pogledu priporočano in odobreno, da se vrši nominacija kandidatov in kandidatkinj en mesec pred volitvami delegatov in da se bo vse nominirane dalo na eno listo in potem bo pri volitvah vsak članica) glasoval za štjevalo, do katerega bo društvo točasno upravičeno.

Društveni asesmenti, bolniška podpora in bondi uradnikov, vse to je bilo v splošnem odobreno po starem tudi za leto 1946. Tekoče leto je v zatonu; napredka v članstvu nimamo pri društvu. Zdaj je končana strašna svetovna merija; v vojaški službi smo imeli 114 članov in dve članici. Smrtnega slučaj dozdaž še ni bilo poročanega in naši fantje se polagoma vračajo domov, izvemiš enega, katerega smatrajo za pogrešanega. Bog daj, da bi

se tudi on oglašil in prišel v objem svojih zaskrbljenih roditeljev.

Želim, da bi novo leto bilo dosti bolj, bolj agilno in cvetoče za naraščaj društva in da bi prineslo vsemu svetu in tudi vsem slojem zaželjeni in pravični ter trajni mir! Bog daj, da bi bili uslišani in da bi bilo za vse nas zdravo, srečno in uspešno leto 1946.

Z bratskim pozdravom,
Math Pavlakovich,
tajnik.

DRUŠTVO MARIJE SEDEM ŽALOSTI ST. 81, PITTSBURGH, PA.

Nashe glavne letne seje meseca decembra so se članice udeležile v lepem številu, čeprav je bilo zelo slabo vreme. To je dokaz, da so članice interesirane v društvene posle, za kar smo jmi zelo hvaležni. Sklenjenje je bilo, da se tudi zanparej ravnamo po Jednotnih in društvenih pravilih. Seja se je vršila v zelo lepem redu in vse zadeve so bile po volji rešene. Vse članice odbora so bile zopet soglasno izvoljene za leto 1946 — torej odbor v celoti ostane po starem kakor sledi:

Frances Lokar, predsednica, Ana Becki, podpreds., Katherine Rogina tajnica (4321 Stanton Ave. Pgh 1, Pa. ST. 4361), Angeline Veselic blagajničarka, Justine Lokar zapisnikarica. Nadzornice: Rose Delach, Sida Jevnik in Angelina Pavluk. Katherine Plantan bolniška obiskovalka 5560 Camelia St. Pgh (1) Pa. (ST. 0521), Rev. Matthew Kebe, duhovni vodja, dr. F. J. Arch, zdravnik, dr. Ralph Fabian, zdravnik in dr. George T. Noden, zdravnik. Frances Lokar, poročevalka za "Our Page."

Predsednica se je zahvalila uradnicam za njih dobro delovanje skozi leto in za sosestrsko ljubezen, lojalnost in kooperacijo, kar vse je bilo zelo važno za poslovanje društva med letom, ko smo rastle v financi in številu članstva. Članice so nam pa tudi res šle na roke in bile zelo prijazne z odborom in upamo, da bo tako tudi v bodoče.

Članicam je bilo dano poročilo za 11 mesecev leta, na januarski seji pa se bo dalo celoletno poročilo. Članice so bile zelo zadovoljne s poročilom. Zato so povabljene vse članice na januarsko sejo, da bodo slišale račun v celoti in upamo, da bomo imele zelo dobro novico kar se tiče kampanjskega poročila. Kampanja je bila zaključena dne 31. decembra. Več o tem po kampanji.

V imenu vseh uradnic želim vsem članicam našega društva kakor tudi celokupnemu članstvu KSKJ veselo, srečno in uspešno novo leto!

S sosestrskim pozdravom,
Frances Lokar,
predsednica.

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOVANSKEGA ST. 87, JOLIET, ILL.

Članstvu našega društva naznanjam imena odbornikov in pripominjam, da je bil ves stari odbor izvoljen še za bodoče leto. Predsednik Paul J. Laurich, podpreds. Gregor Papesch, tajnik in blagajnik Math Krall 1265 N. Hickory St., zapisnikar Leo Adamich; nadzorniki: J. Horvat in John Videtič in Anton Bartol Sr. reditelj Martin Jakša, umeščevalec odbora Anton Strmec Sr., zdravnika dr. Jos. A. Zalar in dr. Martin J. Ivec.

Važno! Na letni seji je bilo sklenjeno, da bomo imeli prihodnje leto samo šest sej in sicer se vršijo sledeče mesec: 13. januarja umeščevanje odbora in poročilo nadzornikov; 14. aprila trimesečno poročilo nadzornikov; 9. junija volitev

delegatov za konvencijo; 8. julija šestmesečno poročilo nadzornikov; 13. oktobra poročilo nadzornikov in 8. decembra letna seja. Prihodnja seja bo torej 13. januarja točno ob 1. uri popoldne v Ferdinand dvorani, kjer bo prečitana celotni račun in po seji bo nekaj okrepčila.

Zaeno opozarjamo naše članice, kateri so bili pri vojakih, da se prigrasijo na prihodnjo sejo zaradi bolniške podpore, če so bili odpušeni iz vojaške službe, ker je bilo sklenjeno na letni seji, da se vse članice sprejme nazaj na bolniško podporo v slučaju njih bolezni. Tudi opozarjam naše članstvo, čeprav so naše seje redke, naj plačujejo svoje prispevke redno do 25. na mesec, ker jaz moram denar izročiti na glavni urad ob pravem času.

Vsemu članstvu želim srečno in zdravo novo leto.

Math Krall, tajnik.
Naša članica umrla
Zopet moram naznaniti žalostno vest in sicer že drugi slučaj našega društva v 1945, da je dne 18. decembra za večno zaspala naša sosestra Barbara Adamič, rojena Kramarič v starosti 51 let. Pokojna je bila doma iz metliškega okraja. V Ameriko je prišla kot mlado dekle pred 35 leti. Bila je članica našega društva 30 let, in društva sv. Družine št. 1 in S. Z. Z. št. 20 ter Rožnega venca. Vsa društva jo bodo pogrešala, ker je bila delavna članica pri vseh prireditvah. Tukaj zapuša žalujejočega soproga Leo Adamiča, sina Franka in tri hčere: Mrs. Edward Zoran, Mrs. Joseph Kociuba in Frances, pet vnukov in tri brate — Johna, Antona in Martina v Jolietu in sestro Mary Petrič v starem kraju. Sin je umrl na francoskem bojišču dne 20. januarja 1945. Za pokojno je bila darovana sv. maša dne 21. decembra v farni cerkvi sv. Jožefa. V imenu društva izrekam vsem preostalim iskreno in globoko sožalje, pokojnici pa naj sveti večna luč in naj ji bo lahka ameriška zemlja. Ohranimo jo v blagem spominu!

Math Krall, tajnik.
DRUŠTVO SV. TREH KRALJEV ST. 98, ROCKDALE, ILL.
Vabi se vse članice na prihodnjo sejo, ki se bo vršila dne 6. jan. ob devetih popoldne. — Bratje in sestre, ker mi bilo zadosti članov na glavni letni seji, torej še nima naše društvo odbora za leto 1946. Ako ne pridete na prihodnjo sejo, da izvolite odbor, bom jaz nesel knjige na glavni urad in jih pustil tam. Nashe društvo šteje 95 članov in članic, pa jih ne pride niti toliko, da bi mogli izvoliti odbor. Kaj je vzrok?

Potem opozarjam vse zaostankarje, da pridete in poravnate asesment in vas tudi opozorim, da kdor bo prinesel na moj dom plačat asesment, ga prej ne vzamem od danes naprej od nobenega. Na seji se plača asesment. Vsak ima eno uro časa, da pride na sejo vsaj vsake tri mesece enkrat, ker samo trije ali štirje ne morejo vsega ukreniti v korist društva. Na seji boste tudi slišali letni račun in potem bo pte dolarjev za dobiti, ko bodo imena članov prečitana, kateri bodo na seji. Dalje je brat Gospodarič dal nekaj za suha grla in šunčaka za prigrizek. Torej vas vabim še enkrat vse v nedeljo 6. januarja na sejo. S pozdravom in na svidenje!

Frank Lukanc, tajnik.
DRUŠTVO SV. GENOVEFE, ST. 108, JOLIET, ILL.

Glavna seja našega društva se je vršila dne 2. decembra, na kateri je bil izvoljen sledeči odbor za prihodnje leto: — Predsednica Jean M. Tezak, podpreds. Johanna Krall, taj.

DRUŠTVO SV. ANE, ST. 120, FOREST CITY, PA.
Nashe društvo je imelo svojo letno sejo dne 16. decembra, pri kateri so bile ponovno iz-

voljene vse stare uradnice in sicer: Preds. Margaret Zalar, podpreds. Anna Kameen, tajnica Pauline Osolin, druga tajnica Rose Cestnik, blagajničarka Mary Turk. Nadzornice: Frances Karkota, Teresa Bostjancic in Mary Dormich. — Zdravnika A. B. Amochomski in A. J. Kameen. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v SNPJ dvorani ob dveh popoldne.

Navzočih je bilo lepo številno članic, vendar za tako veliko društvo še vse premalo! Jaz mislim, da vsaka članica bi se lahko udeležila vsaj ene seje v letu.

Često se zgodi, ko umrje članica ali ko prebiram na seji, katere so na bolniški listi, da pravi ena ali druga članica, ki se udeležiti vsake seje: "Oh, ali je bila pri našem društvu?"

Veste, tega ni potreba. Vsaka članica se lahko odtrga od doma vsaj enkrat na leto, saj ne zahtevamo, da pridete na vsako sejo. Vse vemo, da to ni mogoče; včasih pa lahko pridete. Torej upam, da vas prav vse vidimo vsaj enkrat to leto.

Katere hodite redno na seje, veste, da smo imele v zadnjem času precej sitnosti zaradi dvoran in tudi drugim smo bile precej na poti. Sedaj je vse to urejeno. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo popoldne ob dveh v SNPJ dvorani.

Pridite notri pri stranskih vratih v zgornje prostore, kjer so pripravljene sobe za nas. — Blagajničarka in jaz bomo tam že ob eni uri, da katere hoče lahko plača pred sejo. — Opominjam tudi vse, ki še dolgojuje, da pridejo in poravnajo prej ko mogoče, da lahko zaključim račun.

H koncu voščim vsemu članstvu kakor tudi glavnemu odboru srečno novo leto.

Pauline Osolin, tajnica.
DRUŠTVO SV. ROKA ST. 113, DENVER, COLO.

Naznanja se vsem članom in članicam našega društva, kateri se niso udeležili seje, da smo imeli letno glavno sejo 10. decembra. Udeležba je bila še dovoljna. Na tej seji je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1946: Predsednik Joseph Erjavec, podpreds. John Arko, tajnik Geo. Pavlakovich, 4573 Pearl St., blagajnik Jos. Perme, zapisnikar John Schutte. Nadzorni odbor: Predsednik Anthony Jersin, 2. Mike Popovich, 3. John Jelenich, isti je tudi maršal. Društvena zdravnik: dr. F. J. Prinzing, 713 Republic Bldg., in dr. J. D. Sitton, 3738 Walnut St. Seje se vrše točno ob pol osmih zvečer vsak drugi ponedeljek v mesecu.

Prosimo vse članice in članice našega društva, da bi se v prihodnjem letu še bolj udeleževale društvenih sej, ker imamo pri našem društvu 280 odraslih članov, pa v pretečenem letu se ni udeležilo komaj 10 ali 12 članov. Torej vas ob koncu leta prav lepo prosim, da prihajajte bolj redno na društvene seje v prihodnje. To je posebej za članice, ki ne poravnajo redno društvenih asesmentov. Vi dobro veste, da tajnik nima časa da bi hodil okoli kolektat. Torej to velja samo onim članom, ki dolgojujejo za več mesecev; je tudi veliko dobrih članov, katerih se to ne tiče.

Prosil bi vse naše članstvo, da bi v prihodnjem letu bolj agitirali za nove članice. KSKJ bo imela leta 1946 konvencijo v Pueblo, Colo., kar bo nekaj lepega tudi za naš Denver, zakaj delegacija se bo peljala skozi Denver in si ogledala tudi našo naselbino.

Pri našem društvu manjka 18 članov, da bi lahko izvolili tri delegate, ako se zavzamemo, da to število članov dobimo, potem smo zagotovljeni še za tretjega delegata. Torej potrudimo se, da dosežemo 300 članstva v odraslem oddelku.

Ob koncu želim srečno in zadovoljno novo leto 1946 vsem članom in članicam KSKJ kot tudi vsem drugim.

Georg Pavlakovich, taj.

DRUŠTVO SV. ANE, ST. 120, FOREST CITY, PA.

Nashe društvo je imelo svojo letno sejo dne 16. decembra, pri kateri so bile ponovno iz-

voljene vse stare uradnice in sicer: Preds. Margaret Zalar, podpreds. Anna Kameen, tajnica Pauline Osolin, druga tajnica Rose Cestnik, blagajničarka Mary Turk. Nadzornice: Frances Karkota, Teresa Bostjancic in Mary Dormich. — Zdravnika A. B. Amochomski in A. J. Kameen. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v SNPJ dvorani ob dveh popoldne.

Navzočih je bilo lepo številno članic, vendar za tako veliko društvo še vse premalo! Jaz mislim, da vsaka članica bi se lahko udeležila vsaj ene seje v letu.

Često se zgodi, ko umrje članica ali ko prebiram na seji, katere so na bolniški listi, da pravi ena ali druga članica, ki se udeležiti vsake seje: "Oh, ali je bila pri našem društvu?"

Veste, tega ni potreba. Vsaka članica se lahko odtrga od doma vsaj enkrat na leto, saj ne zahtevamo, da pridete na vsako sejo. Vse vemo, da to ni mogoče; včasih pa lahko pridete. Torej upam, da vas prav vse vidimo vsaj enkrat to leto.

Katere hodite redno na seje, veste, da smo imele v zadnjem času precej sitnosti zaradi dvoran in tudi drugim smo bile precej na poti. Sedaj je vse to urejeno. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo popoldne ob dveh v SNPJ dvorani.

Pridite notri pri stranskih vratih v zgornje prostore, kjer so pripravljene sobe za nas. — Blagajničarka in jaz bomo tam že ob eni uri, da katere hoče lahko plača pred sejo. — Opominjam tudi vse, ki še dolgojuje, da pridejo in poravnajo prej ko mogoče, da lahko zaključim račun.

H koncu voščim vsemu članstvu kakor tudi glavnemu odboru srečno novo leto.

Pauline Osolin, tajnica.
DRUŠTVO SV. ANE ST. 123, BRIDGEPORT, O.

S tem naznanjam društveni odbor za leto 1946. Seja se je vršila na nedeljo dne 16. decembra. Novi odbor je: Preds. Carolyn Stefanich, podpreds. Anna Lagon, tajnica Mary Greecher, podtajnica Frances Smrekar, blagajničarka Pauline Gregorcic, nadzornice: Mary Gertscher, Ann Gregorcich in Caroline Strauss, vratarica Josephine Simoncic, maršalka Mary Roskovich, zdravnik dr. David Dannenberg, duhovni vodja Rev. Joseph Keifer.

Zdaj pa povabim vse stare in mlade na našo veselico v soboto 12. januarja v Boydsville dvorano, Stop 16. Imeli bomo fin orkester, Jos. Stamphel bo igral, da boste vsi lahko plesali. Pijače in prigrizka bo tudi dosti, da ne bo nobeden žejen ali lačen. Zato prosim, da bi se vsi udeležili.

Vam voščim srečno in veselo novo leto.

Mary Luko, bivša tajnica.
DRUŠTVO SV. ROKA ST. 132, FRONTENAC, KANS.

Nashe glavna letna seja dne 9. decembra m. l. se je vršila v lepem redu in s precej obilno udeležbo. Na isti je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1946: Predsednik Anton Drenik, podpreds. Valentin Bogataj, tajnik in blagaj. Anton Kotzman, zapisnikar Frank Starcich, nadzorniki: Jacob Cukjati, Frank Starcich in Jos. Volik; zdravnika dr. Gish v Frontenac, Kans., in dr. Bierlein v Arma, Kans. Seje se bodo vršile vsako drugo nedeljo v mesecu na domu tajnika.

S sobratiskim pozdravom,
Anton Kotzman, tajnik.

DRUŠTVO SV. MARIJE MAGDALENE ST. 162, CLEVELAND, O.

Članstvu se tem potom naz-

nanja, da je društvo na svoji letni seji izvolilo sledeči odbor za leto 1946:

Duhovni vodja Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar, predsednica Helena Mally, podpreds. Marion Kuhar, tajnica Mary Hochevar, Tel.: IV 0728, blagajničarka Frances Macerol, zapisnikarica Julia Brezovar. — Nadzornice: Frances Novak, Mary Skulj in Dorothy Sternisa, rediteljica in zastavonošilka Frances Kasunic. Zastopnice za skupna društva fare sv. Vida: Marion Kuhar in Johana Krall, zastopnice za Community Council Marion Kuhar in Mary Milavec, zdravniki: Dr. M. F. Oman, dr. J. Seliskar dr. J. F. Seliskar, dr. Angeline O'Donnell, dr. F. J. Makovec, dr. Opaskar, dr. L. J. Perme, dr. A. J. Perko, dr. A. Skur.

Seje se bodo vršile vsak PRVI ponedeljek v mesecu v prostorih nove sole sv. Vida, soba št. 2, ob osmih zvečer.

Asesment se bo pobiral na dan seje od 6. ure naprej — in potem vsak TRETJI ponedeljek v mesecu od 6. do 7:15 ure zvečer in pa 25. v mesecu od 6. do 8. ure zvečer, vsakokrat v šolskih prostorih.

Ce pade 25. na nedeljo, se bo pobiralo 24. To si naj zapomni vsaka članica, ker od sedaj za naprej se ne bo zalagalo za nobeno. Pravila določajo, da mora biti asesment plačan vsak mesec, če ne, zapadete suspendaciji. Vsaka naj gleda na to, da bo imela asesment poravnano najzadnje do 25. v mesecu. Če le mogoče, plačajte na dan seje in se tako izognete pozablivosti.

Za mesec januar je razpisanih 50 centov na vsako članico aktivnega oddelka za društvene stroške. Vse tiste, ki pošiljate otroke plačevati, ste prošene, da vključite teh 50c.

V ponedeljek dne 7. januarja bo seja. Pridite in prinesite s seboj plačilne knjizice, da jih ne bo treba prenašati celi mesec sem in tja.

V upanju, da se vidimo v ponedeljek v šoli sv. Vida pri seji društva sv. Marije Magdalene, ostajam s sestričkim pozdravom
Maria Hochevar, tajnica.

DRUŠTVO SV. MIHAJLA, ODSJ. 163, PITTSBURGH, PENNSYLVANIA
Hvala Bogu, da smo ispravodili godinu 1945, koja nam mora ostati u velikoj povjesti, jer je vršila mnogim narodom patnju, glad i strahotu, a nam je donesla božji mir i veselje; istotako mnogim otcem, majkama, ženam i djeci, kada su se povratili i još se povraćaju naši borci iz bojnih krvavih linija. Istina, da ih ondi još mnogo ima, ali nije više ove strahote kot je bila svoje vreme uslijed svršenog rata. A ovi mili i dragi nam, koji su pali za nas, molimo se njihovim otcem, majkama, ženam i djeci za strpljivost a padim pa večni mir ter raj nebeski.

Bračo i sestre! Godine 1945 imali smo DU kampanju; ako nismo bili najprvi, ali nismo ostali zaspali, da bi bili najzadnji, jerbo dobili smo pet nagrada u svoti \$85.00.

Na godišnjoj sjednici 9. decembra je bil izvoljen sav stari odbor, samo en nadzernik brat Mike Kovačić bil na novo izvoljen.

Dalje izrekam svima rodu, i prijateljima najlepšu hvalu za božične čestitke i poštne karte. Svima želim zdravu, veselu i sretnu novu godinu 1946.

Sa pozdravom,
Matt Brozenich, tajnik.

DRUŠTVO KRALJICA MAGNIKA ST. 194, STRABANE, PENNA.
Tukaj navajam imena naših odbornic za leto 1946, ki so bile izvoljene na letni seji 13. decembra. Predsednica Antonia Senkinc, podpreds. Mary Kolican, tajnica Frances Mohorich

Box 174, Strabane, Pa; blagajničarka Albina Jarkosky; nadzornice: Louise Kocian, Anna Kmet in Josie Rostinsky; društvena zdravnik dr. D. M. Bell in dr. J. H. Carazola, 44 Pike St., Canonsburg, Pa.

Nashe seje se vršijo vsak četrti četrtak v mesecu v domu društva sv. Jeronima ob 7. uri zvečer. — S pozdravom,
Frances Mohorich, tajnica.

DRUŠTVO SV. ANE, ST. 120, FOREST CITY, PA.
Nashe društvo je imelo svojo letno sejo dne 16. decembra, pri kateri so bile ponovno iz-

voljene vse stare uradnice in sicer: Preds. Margaret Zalar, podpreds. Anna Kameen, tajnica Pauline Osolin, druga tajnica Rose Cestnik, blagajničarka Mary Turk. Nadzornice: Frances Karkota, Teresa Bostjancic in Mary Dormich. — Zdravnika A. B. Amochomski in A. J. Kameen. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v SNPJ dvorani ob dveh popoldne.

Navzočih je bilo lepo številno članic, vendar za tako veliko društvo še vse premalo! Jaz mislim, da vsaka članica bi se lahko udeležila vsaj ene seje v letu.

Često se zgodi, ko umrje članica ali ko prebiram na seji, katere so na bolniški listi, da pravi ena ali druga članica, ki se udeležiti vsake seje: "Oh, ali je bila pri našem društvu?"

Veste, tega ni potreba. Vsaka članica se lahko odtrga od doma vsaj enkrat na leto, saj ne zahtevamo, da pridete na vsako sejo. Vse vemo, da to ni mogoče; včasih pa lahko pridete. Torej upam, da vas prav vse vidimo vsaj enkrat to leto.

Katere hodite redno na seje, veste, da smo imele v zadnjem času precej sitnosti zaradi dvoran in tudi drugim smo bile precej na poti. Sedaj je vse to urejeno. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo popoldne ob dveh v SNPJ dvorani.

Pridite notri pri stranskih vratih v zgornje prostore, kjer so pripravljene sobe za nas. — Blagajničarka in jaz bomo tam že ob eni uri, da katere hoče lahko plača pred sejo. — Opominjam tudi vse, ki še dolgojuje, da pridejo in poravnajo prej ko mogoče, da lahko zaključim račun.

H koncu voščim vsemu članstvu kakor tudi glavnemu odboru srečno novo leto.

Pauline Osolin, tajnica.
DRUŠTVO SV. ROKA ST. 113, DENVER, COLO.

Naznanja se vsem članom in članicam našega društva, kateri se niso udeležili seje, da smo imeli letno glavno sejo 10. decembra. Udeležba je bila še dovoljna. Na tej seji je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1946: Predsednik Joseph Erjavec, podpreds. John Arko, tajnik Geo. Pavlakovich, 4573 Pearl St., blagajnik Jos. Perme, zapisnikar John Schutte. Nadzorni odbor: Predsednik Anthony Jersin, 2. Mike Popovich, 3. John Jelenich, isti je tudi maršal. Društvena zdravnik: dr. F. J. Prinzing, 713 Republic Bldg., in dr. J. D. Sitton, 3738 Walnut St. Seje se vrše točno ob pol osmih zvečer vsak drugi ponedeljek v mesecu.

Prosimo vse članice in članice našega društva, da bi se v prihodnjem letu še bolj udeleževale društvenih sej, ker imamo pri našem društvu 280 odraslih članov, pa v pretečenem letu se ni udeležilo komaj 10 ali 12 članov. Torej vas ob koncu leta prav lepo prosim, da prihajajte bolj redno na društvene seje v prihodnje. To je posebej za članice, ki ne poravnajo redno društvenih asesmentov. Vi dobro veste, da tajnik nima časa da bi hodil okoli kolektat. Torej to velja samo onim članom, ki dolgojujejo za več mesecev; je tudi veliko dobrih članov, katerih se to ne tiče.

Prosil bi vse naše članstvo, da bi v prihodnjem letu bolj agitirali za nove članice. KSKJ bo imela leta 1946 konvencijo v Pueblo, Colo., kar bo nekaj lepega tudi za naš Denver, zakaj delegacija se bo peljala skozi Denver in si ogledala tudi našo naselbino.

Pri našem društvu manjka 18 članov, da bi lahko izvolili tri delegate, ako se zavzamemo, da to število članov dobimo, potem smo zagotovljeni še za tretjega delegata. Torej potrudimo se, da dosežemo 300 članstva v odraslem oddelku.

Ob koncu želim srečno in zadovoljno novo leto 1946 vsem članom in članicam KSKJ kot tudi vsem drugim.

Georg Pavlakovich, taj.

DRUŠTVO SV. ANE, ST. 120, FOREST CITY, PA.

Nashe društvo je imelo svojo letno sejo dne 16. decembra, pri kateri so bile ponovno iz-

voljene vse stare uradnice in sicer: Preds. Margaret Zalar, podpreds. Anna Kameen, tajnica Pauline Osolin, druga tajnica Rose Cestnik, blagajničarka Mary Turk. Nadzornice: Frances Karkota, Teresa Bostjancic in Mary Dormich. — Zdravnika A. B. Amochomski in A. J. Kameen. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v SNPJ dvorani ob dveh popoldne.

Navzočih je bilo lepo številno članic, vendar za tako veliko društvo še vse premalo! Jaz mislim, da vsaka članica bi se lahko udeležila vsaj ene seje v letu.

Često se zgodi, ko umrje članica ali ko prebiram na seji, katere so na bolniški listi, da pravi ena ali druga članica, ki se udeležiti vsake seje: "Oh, ali je bila pri našem društvu?"

Veste, tega ni potreba. Vsaka članica se lahko odtrga od doma vsaj enkrat na leto, saj ne zahtevamo, da pridete na vsako sejo. Vse vemo, da to ni mogoče; včasih pa lahko pridete. Torej upam, da vas prav vse vidimo vsaj enkrat to leto.

Katere hodite redno na seje, veste

LIGA KATOLIŠKIH SLOVENCEV V AMERIKI

IZVRŠEVALNI ODBOR

Predsednik: Rev. M. J. Butala, 416 No. Chicago St., Joliet, Ill.
 1. podpredsednik: Frank Tushke, Joliet, Ill.
 2. podpredsednik: Josephine Muster, Joliet, Ill.
 3. podpredsednik: John Mlakar, Chicago, Ill.
 Tajnik: Rev. Alojzij Madic, Lemont, Ill.
 Blagajnik: Joseph Zalar, 351 No. Chicago St., Joliet, Ill.

SVETOVALNI ODBOR

Predsednik: Rt. Rev. J. Oman, 3547 E. 89th St., Cleveland 5, Ohio.
 Člani: Rev. Matija Jager, Rev. Edward Gabrena OFM, Rev. Aleksander Urnkar, OFM, Rev. Frank Baraga, Rev. M. J. Hiti, Rev. Stefan Kasovic, John Germ, Frank Wedic, Anton Grdina, Mary Polutnik, Catherine Roberts, Math Slana, Pauline Ozbolt, John Gottlieb.

NADZORNI ODBOR

Predsednik: George J. Brince, Eveleth, Minn.
 Člani: John Terselich, John Densa, Frank Lokar, Jean Tezak.

ZA PUBLIČNOST

John Jerich, James Debevec, Ivan Zupan, Rado Staut.

PISMA IZ STARE DOMOVINE

IZ HINJSKE FARE

Brat Filip Yaklich, član dr. št. 55 v Crested Butte, Colo., nam je poslal nastopno pismo za objavo, katero je prejel od svoje poročene sestre Josipine, živeče v Hinjski fari. Dobro vemo, da je mnogo naših rojakov doma od tam, živečih v Clevelandu, Jolietu in Pueblu ter po drugih naselbinah, katere bodo gotovo te vrstice zanimale, zato objavljamo navedeno pismo, ki se glasi:

29. oktobra 1945.

Dragi mi brat! Z obžalnimi očmi in žalostnim srcem Ti pišem teh par vrstic, s katerimi Te najprvo prav lepo pozdravljam. Sporočim Ti, da tvoje pismo sem dobila vesela in žalostna ker pišeš o mami, kajti naše drage matere ni več med živimi, tako tudi ne Johane in ne Janeza. Johana je umrla 13. julija 1942. Prav nič nisem pol leta vedela, da je bila bolana in da je umrla. Lahko si misliš, kako mi je bilo hudo zanj, ker vsa bile vse za eno, pa je v takem času umrla, da nisem mogla do nje.

Ta huda rana se še ni pozdravila, pa so mama zboleli; devet tednov so bili bolani. Zelo hudo mi je bilo, ker jim nisem mogla tako postreči kakor sem želela. Večkrat sem mislila na Franco, če bi mogla do nje, pa bi bilo vse drugače. Dne 7. januarja 1944 so naša draga mati mirno zaspali za vedno.

Pa naše žalosti še ni bilo konec. Mama so bili še v hiši, je pa Pavla na smrt zbolela. Ko je malo okrevala, je pa Janez šel k vojakom marca istega leta. Zdaj pa lahko veš, kako je življenje s temi šestimi otroci. Že tri leta smo brez vprežne živali, manjka nam obleke in živil, poleg tega sem pa še boleha na rokah.

Koliko strahu smo prestali tekom bombardiranja iz zraka in s topovi, koliko pomanjkanja in revščine, tega Ti ne morem opisati, tudi če bi ti cel teden ustmeno pripovedovala. Zupanova domačija, Lovretova in Lavreča so vse zgorlele, katere so Nemci s topom zažgali. *Hinje, Hrib, Lčina, Pleše, Žvirče, Lopata in Viseje, te vasi so popolnoma uničene,* kar je po drugih, so vsaka samo nekoliko poškodovane.

Tvoji pračuni ne morem uboditi, da bi Ti vse natanko opisala; samo Bog ve, koliko hudega, pošlji vsaj ene šolne raven, prestaji, še zdaj smo vsi živčno bolani in prestrašeni.

Dragi mi brat! Že cel teden Ti pišem to pismo, pa odjoka ne morem več. Ko primem za pero, pa me solze zalijejo, da ne morem nadaljevati, kamor sem šla, smo bile z mammo vedno skupaj, če se na Johano zmislim, tudi iste ni, če pa mislim na Pavlo, se mi srce krči, kaj bo počela s tolikimi otroci brez vseh sredstev. Pot je ves razbit, čez naš vrt so granate žvižgale kakor toča. Zdaj je že malo boljše, toda kaj nuca, ko pa denarja in in dega smo morali v tej vojni je vse tako drago! Če boš mona po drugam. Zdaj imamo na Retjah faro.

Z iskrenim pozdravom Tebi in tvoji družini.

Josipina.

IZ BREŽ PRI RIBNICI

Čenjeni sobrat urednik!
 Redno berem dopise v našem Glasilu, posebno pa pisma, došla iz starega kraja, čeprav so bolj žalostne vsebine. Saj ne morejo biti vesela od naroda, ki je bil izpostavljen vsem mogočim sovražnikom, tujim in domačim.

Tudi jaz sem prejela pismo od mojega brata Josipa Lesar iz Brež pri Ribnici; on se je pred leti nahajal tukaj v East Heleni; bil je tudi tajnik društva sv. Cirila in Metoda št. 45 KSKJ leta 1916, toda leta 1919 se je podal v stari kraj, kjer je prevzel kmetijo, ker starši so bili že priletni in onemogli, zato so potrebovali naslednika; seveda nerad je prevzel, ker njemu je bolj ugajala svoboda v Ameriki, pa se je vseeno udal. Pismo se glasi:

Breže, 26. avgusta, 1945.
 Draga sestra, Joe in hčerka!
 Po dolgih letih gorja in trpljenja, žalosti in bridkosti smo prejeli Tvoje pismo, na katero Ti takoj odgovorim. — Najprvo to, kar Te najbolj skrbi. Doma smo še vsi živi in še nekako pri dobrem zdravju. Samo oče so umrli 11. aprila 1941 ob razpadu Jugoslavije. Mati so pa pri dobrem zdravju, midva z ženo tudi tako za silo, samo preveč je dela, ker sva za vse sama. Najini otroci — Franca je stara 10 let, Ludvik 7 let, Milka pa 5 let. Starjša dva. Jože ima že osem visokih šol z maturo. Stanko, drugi sin, pa ima že tri leta učiteljska, tako da sta skoraj pred vrati svoje službe po tolikem trudu. Toda ne vemo še nič od njiju, ker sta odšla iz Ljubljane neznanu kam. Bila sta namreč pri policiji, saj veš, da vsi mladi fantje so morali iti na eno ali drugo stran. Bila sta na beli strani, na strani svojega prepričanja, kako je prav ta ali ona stvar, v samo Bog. Ker edino On ve, kdo ima prav. In On ve, komu bo prišlo v roke krmilo usode našega naroda. Strašna je roka božja, kadar zavrhiti svoj bič nad narodom, ki ga pozabi in zapusti njegove zapovedi in skuša živeti brez njega, kakor je naredil naš narod.

Dalje mislim, da Ti ni znano, kakšna nesreča je zadela našo lepo vas. Dne 24. aprila 1944 ob pol sedmih zvečer je namreč začelo goret pri Dolnjemu Matjažu ter se je ogenj razširil v pol ure do Bohovke ter vrnost Cvarovih do Javsca in na drugi strani še Suštar in Kos. Torej v pol ure je bila vas v plamenih, kakšnih ne pomnijo najstarejši ljudje. Tako smo postali berači brez vsakega imetja in stanovanja. Nam je zgorelo prav vse in en praščič. Živino smo vendar rešili, kar je pa hišne opreme, obleka, obuhtev, vse orodje razen dveh voz, z vsem gospodarskim poslopjem je do tal pogorelo. Ne moreš si misliti prizora vpitja zbeganih ljudi, joka otrok, mukanja živine, vse kakor klic na pomoč. Toda pomoči ni od nikoder, ker doma je samo ženski svet, mlada moč pa po širnem svetu razkopana. Tako sedaj nimamo nobenega poslopja, vse za silo zgrajeno in vse pod žagamicami, da se Bogu usmili ob dežju, kaj šele po zimi! Hišo smo vendar toliko

naredili, da vendar doma živimo. Mislimi si moreš naš položaj: nič za jesti, ne obleči in ne kam spati iti. Ko bi ne bilo dobrih ljudi, namreč danismo imeli v Slatniku Cvara, njegove sestre in Zupanovih, bili bi morali skoraj umreti od lakote; tam so nam dali živeža in potrebno zasilno opremo in vso drugo pomoč, da smo mogli vsaj za silo se preživeti. — Pomoči od nikoder, zavarovalnica se je pa odpovedala izplačilu, denar dvakrat izmenjan, prvi pot izgubili 58 procentov, to je, za 100 dinarjev smo dobili 38 lir. Sedaj zopet nazaj v dinarje in smo dobili za 100 lir 30 dinarjev. Potem pa veš, kako si moremo pomagati, zraven tega pa še dobiti ne moreš materiala, ker se ni zalog in je vse izrabljeno.

Ne nadlegujem Te rad, ker vem, da imaš tudi Ti svoje izdatke, yendar pa Vaju prosim ako Vama je mogoče kaj poslati, kadar bodo pošiljke šle, ne takoj. Naj bo že karkoli, kako ponošeno obleko, obutev ali karkoli, kar nam vsega primanjkuje. Prosim Vaju, ako je še kaj onih starih ljudi tam od najinega bivanja, tudi njim bi se priporočili. Sporočita tudi Riglerci, naj se nas tudi ona spomni z malim darom. — Ako bi mogli kdaj kaj poslati, bi vas prosil čizme za mene št. 7, za ženo št. 6. Za otroka pa kar bi Vam bilo mogoče, zakaj s strahom pričakujemo zime. Oprostita moji pračnji, toda vedita, da je sila velika, tu pa stvari še dobiti ne morete. Za vsak najmanjši dar naj Vam Bog povrne stotero, ker mi vam ne moremo.

Draga sestra, štiri leta gorja in trpljenja je za nami, toda to razdejanje še vedno krvavi in sam Bog ve, ali bomo še kdaj imeli svoj dom. Brez pomoči nam ni mogoče, te pa tako malo pričakujemo. Bog nas podpiraj in nam pomagaj!

Neža je zdrava in družina. Fanta sta tudi šla — kam? Tam imajo vendar še celo stanovanje. Pri Spitovih je bil pogorel samo skedenj, pa ga je še novega naredil, ker imajo dobrega mladega gospodarja. Pišeš, da je John umrl. Čudno, da ga je božji žlak zadel, saj ni bil tako debel. No, pa Bog želi ve, kaj dela, proti Njemu nimamo pritožbe, ker On ve, kaj je za nas dobro. Druga rana pa je, ker ne vemo od otrok, ali sta živa ali ne. Ali ni to trpljenje? Toda zaupajmo v Njega, ki je sama dobrota. On sam naj nas podpira in tolaži, da ne obupamo v tem težkem času. Sprejmi za sedaj naše srčno pozdrave, kakor tudi Joe in Marica od nas vseh skupaj. Ako to pismo dobiš, takoj odgovori.

Zbogom!

Lesar Jo.e.

Iz tega pisma je razvidno, skozi kakšno trpljenje je moral naš narod v stari domovini in v kakšnem pomanjkanju se nahaja. Zato pa odprimo srce in lajšajmo njih strašno gorje!

Mary Sasek,

tajnica št. 45.

IZ LJUBLJANE IN MALE LAHINJE

Joliet, Ill. — Tukaj prilagam pismo, katero sem prejel pred par dnevi od mojega brata Jožeta Kunič, okrajnega sodnika v Celovcu pred vojno. Ker vem da bo to pismo zanimalo v Ameriki živeče rojake iz vasi Mala Lahinja, fara Dragatuš na Dolenjskem, zato ga izvolite v Glasilo objaviti.

S pozdravom, Frank Kunich, član društva št. 29, 1114 No. Center St. Ljubljana, 27. avg. 1945.

Dragi Franc in Ana ter ostala družina:

Ko sem pred desetimi dnevi prišel k očetu in materi, mi je oče povedal, da je dobil od Teme pismo po Rdečem križu. Pi-

sma sem bil zelo vesel, zlasti ker se zanimaš za nas. Ker oče ne more pisati, je že star in se težko pripravi do pisanja sem mu obljubil, da Ti pišem jaz.

Torej prvo je to, da smo vsi živji in zdravi preživeli to strahotno vojsko. Oče in mama sta že stara, vendar se kar dobro držita. So še zmerom na Lahinji, kjer se ni ves čas vojne prav nič zgodilo razen to, da so trije iz vasi padli pri partizanih. To so: Polde Hudelski, sin Mlinarskega Janeza in sin Babičevega Rudolfa.

Kako je bilo med vojsko, Ti ne bom popisoval, ker je preveč vsega, da bi se moglo napisati, če nam Bog da srečo, da se kdaj vidimo, se bomo o tem pogovorili. Moje življenje Ti bom le na kratko opisal, da boš vedel, kod sem se hotel v tem času. Ko je izbruhnila v aprilu 1941 vojna med Jugoslavijo in Nemčijo, sem bil jaz sodnik okrajnega sodišča v Celju na Štajerskem. Po razpadu Jugoslavije so me Nemci 16. 4. 1941 takoj zaprli z drugimi Slovenci in dva meseca potem so me z družino vred, ko so mi prej vse kar sem imel zaplenili, preselili v Srbijo. Tam sem živel deset mesecev. V tem času sem imel službo sodnika v Banatu. Ker so postale razmere težke, sem se preselil v Slovenijo. Ustavil sem se na Lahinji in sem z družino živel tam deset mesecev. Moja žena Anita je kuhala in pestovala deco, jaz sem pa delal vsa dela. Bilo mi je težko, ker sem se odvadil kmečkemu delu vendar brez dela nisem mogel biti. Ko nisem mogel več biti na Lahinji, kjer so vzhajali vsi res lepo, sem šel v Ljubljano k ženinim staršem, kjer sem še danes. Po prihodu v Ljubljano januarja 1943 sem bil najprej brez službe šest mesecev, nato sem dobil službo v pisarni na mestni občini ljubljanski. Po preteku petih mesecev so me poslali kot sodnika v Gorico kjer sem bil do aprila letoš. Iz tega vidiš, kako smo živeli. Moja žena, ki je profesorica, je bila ves čas brez službe do 1. 12. 1943. Poročil sem se 19. 3. 1937. Imamo dve punčki. Alenko, staro 7 let in Marinko staro 14 mesecev. Veš čas vojne smo bili za silo zdravi. Žena in otroci so zdravi bolj kot jaz, seveda otroci so imeli običajne otroške bolezni, pa je vse srečno prešlo. Z menoj pa je v tem pogledu slabše, ker imam rano na želodec in mi večkrat nagaja, vendar že gre. Največ je skrbi imamo sedaj z obnovno našega stanovanja, ki so nam ga Nemci zaplenili in po večini vse raznesli, kar ni žena poskrbila. Kaj Ti hočem še to razlagati, sem pač danes tam, kjer sem bil, ko sem službo nastopil. Pa upam, da bo šlo vse, če bomo le zdravi.

Oprostite, da toliko pišem o nas. Ker vprašuješ, mislim, da Te zanima. Menje pa tudi zanima, kako je s Teboj in s Tvojo družino. Upam, da z vami ni slabo ali da vsaj niste med vojno toliko trpeli kot mi. Ko sem v Gorici in v Trstu zagledal ameriške vojake, sem mislil, da bom tudi Tebe kje videl, pa Te ni bilo. Še boljše, da nisi bil v vojaški suknji. — Piši mi, kako je s Teboj in Tvojo družino. Rad bi vedel, kako živite in bom sporočil domov mami in očetu, ki bi radi dobili še kak glas od Tebe ni od vas vseh. Na domu je poročen Mate in ima tri otroke.

Končevam, Bog vas čuvaj še naprej in bodite zdravi in srečni bolj kot smo mi v tej razburkani Evropi. Mogoče bodo prišli boljши časi, tako da se bomo mogli obiskati. Tebe in Tvojo družino prav lepo pozdravljam jaz in pa žena Anita ter obe deklici.

S pozdravom, Jože.

IZ LOŽA

Chisholm, Minn. — Čenjeni urednik!

Pošiljam Vam pismo za Glasilo od moje prijateljice Franciške Strle, nekdanj bivajoče v Chisholmu, Minn. Leta 1912 se je preselila pa v Cleveland in je živela nekje na Glass Ave., leta 1929 pa sta se podala z možem v staro domovino, v Lož.

Mary Medved.

Lož, 24. sept. 1945.

Draga Mary:

Tvoje pismo prejela 24. avgusta. Ti dam vedeti, da Tvoja mati so umrli leta 1942. Dne 1. avgusta so prišli Italijani Lož požigati. 30 mož in fantov so pobrali in postrelili, vsem tistim pa so prišli potem še hiše požigati. Najprvo so zažgali dom, kjer so bile brizgalne, tako da so brizgalne pogorele, potem pa še druge hiše. Dosti hiš se je pa še od drugih vnelo tako, da je skoraj vse pogorelo, samo 33 hiš je še ostalo s sodnjim vred. Ogenj je bil neznošen.

Tvoji materi je vse pogorelo; bolni so ležali, pa jih je en Ciglov fant odnesel iz hiše v samem porhatu, drugega jim ni ostalo kakor kar so na sebi imeli. Čez dva meseca so pa uprli; zanje so skrbeli Ciglovi.

Meni je samo hša ostala, skedenj je pa pogorel, poln seno in orodja. Bilo mi je nemogoče kaj rešiti. Še čudno, da je hiša ostala, bila je tako trdna, drugače bi tudi pogorela.

Tukaj je bilo jako hudo. Za povedati bi imela še veliko, pisati pa ne morem. Piši mi še kaj. Najlepše pozdravljam Tebe in Tvoje ga moža in vse druge — *Frances Strle.*

P. S. — Čast Ložanom. Jennie Lekšan iz Barbertona in Antonu Krapencu za lepe dopise in tudi vsem drugim dopisovalcem po vseh novinah, ki pišejo v prd opustošeni in krvaveči Jugoslaviji, ki je pretrpela toliko groze in gorja od okupatorjev in od gotovih domačih izdajalcev.

Pozdravim vse Ložane in tudi druge, s katerim sem prišla skupaj za časa mojih obiskov v Clevelandu. Pozdravim tudi naše otroke, ki žive v Clevelandu in njih družine in sodravnike, enako tudi Vas, brat urednik.

Mary Medved.

CE BELOGARDE NE BI BIL, BI BILA ŠE CERKNICA CELA

(IZ ENAKOPRAVNOSTI)

Priobčenih je bilo že nekaj pisem iz okolice Cerknice, današnje pismo pa bolj v podrobnosti pojasnjuje dogodke, ki so se odigrali in radi katerih je bila Cerknica požgana. Tisti, ki niso klonili svojih glav, ko jih je tuji sovražnik s pomočjo domače belogarde preganjal, sedaj po končanem gorju, hođijo prav ponosno, a domobranske družine hodijo pa prav potrte. Tako piše mlado dekle, ki se ni dalo zapeljati, pač pa se je s svojo materjo in sestrom ter bratom, z vsemi štirimi borilo in doprineslo svoj delež k zlati svobodi.

Mrs. Ana Samson, 6218 St. Clair Ave., Cleveland, O., je prejela pismo od svoje sestre Marije Lončar iz Cerknice št. 89, Ljubljansko okrožje, iz katerega preveča duh zdrave mladine, ki ni hotela biti izdajalka svojega naroda, pač pa so se postavili v bran za domovino in bili so to zavedni Slovenci in Slovenke.

Druga sestra Francka, je pa dodala pismo za brata Johna Loncharja. Obe dekleti sta se mučili po lagerjih in malo je manjkalo, da nista umrli radi vsega hudega, kar ste morali prestati.

Pismi sta bili pisani 28. avgusta 1945 ter slediti:

"Draga sestra!

"Zelo nas je iznenadilo Tvoje pismo, za katerega najlepša hvala. Prejeli smo ga 26. avgusta.

"Za Ivanka gotovo že veš, da se je poročila. Za Jožeta ne vemo že od junija, 1944. Šel je kot prostovoljec v partizane 29. junija 1942, kakor hitro zo začeli Italijani pošiljati naše zavedne ljudi v internacije. Seveda po priporočilu domačih izdajalcev, za kar smo tudi veliko več pretrpeli, kakor pa od okupatorja.

"Ne moreš si misliti, koliko strahu smo užili. Po cele noči nisem zatisnila očesa, sem kar naprej poslušala, kdaj nas pridejo iskat in odpeljejo Bog ve kam, hišo pa nam zažgejo, ker so tolikokrat grozili, ker je šel Jože z doma.

"Res, prišli so Italijani sredi noči, naju z Mary vzele, doma pa vse premetali, in kar je bilo Jožetovih stvari, vse pobrali. To je bilo 27. avgusta 1942. Pobrali so tudi 11 drugih deklet in žen. Moške pa so kar naprej pobirali skoro vsako noč, tako, da jih je bilo iz Cerknice zaprtih okoli 100 moških, žensk pa 15 vseh skupaj. Bili smo raztepeni v vseh taboriščih. Ženske smo bile poveličani na otoku Rabu. Tam je bil eden najhujših taborišč pod Italijanom, za kar je dobil ime otok Smrti.

"Tam smo bile skoro štiri mesece. Stanovali smo kar pod šotori, izpostavljene vsakemu vremenu. Večkrat smo bile mokre kot miši. Burja nam je šotore razkopala, itd. Hrana je bila obupna; tako, da po štirih mesecih sem se kar opotekala od slabosti. Vode nismo imeli niti za piti ne, nikar se da bi se umila ali oprala, druge ne, kakor iz grabna prav umazane. Polne uši! Bilo nas je 14.000. Proti koncu jih je umrlo vsak dan tudi po 100. Večinoma pa moški in otroci.

"Potem so nas odpeljali v Gonars, to je 40 kilometrov naprej od Gorice. Tam je bilo malo bolje, smo bile v barakah. Vodo smo imele; hrana pa je bila ista. A pisale smo lahko domov. Potem nama je začela mama pošiljati pakete. Tam smo bile štiri mesece. Nato so nas ženske dali domov. Moške pa obdržali do kapitulacije.

"Kakor hitro sem prišla domov, so mi že začeli groziti domači izdajalci, da bom šla kmalu nazaj v zapor. To se ni zgodilo, dokler so bili Italijani. Pač pa se je zgodilo, ko so zasedli Nemci, s takozvano belogardo ali domobranci. Po italijanski kapitulaciji so zasedli Cerknico partizani, na Rakeku je bilo pa nekaj Nemcev. Ponovno je bilo vse izdano, da imamo partizane. Pridrveli so Nemci in zažgali Cerknico. Zgorelo je kakih 80 hiš z gospodarskimi poslopji. Kar je od karsarne pa tuji Cingla, je ostalo še vse, celo na Peščenku. Tisti dan je padlo 23 partizanov okoli Cerknice. Po tem dogodku, čez par dni, se nas je zbralo šest deklet, pa smo pobirale mrtve partizane in vozile na kopalskišče. Zaradi tega smo se morale zagovarjati pri Nemcih.

"Ponovno so prišli domobranci 24. oktobra 1944 in vzeli sestrom Mary, jaz pa sem se skrila; lovili so me en mesec, pa me tudi ne bi bili dobili, če ne bi mammo zaprli namesto mene. Nato sem se šla javit s težkim srcem. Mammo so izpustili, mene pa zaprli. Bila sem v Ljubljani pet mesecev in pol do osvoboditve. Nisem mogla biti izdajalka svojega naroda, bila sem le zavedna Slovenka!

"Veliko več pa so pretrpeli naši partizani, ker je šlo prav vse nanje. Padlo jih je dosti. Samo do mosta Ti jih napišem, to so: Zimcova France in Jakob, Koprivč Ludvik, Šentkov Janez, Bečajev France, Kaseranova France in Lojz, Brinar-

jeva Viko in Jože, Brinarjeva z Vrbe dva, Vrbč Ivo, Klobočarjev Janez in še več drugih iz Cerknice. Malnarjev France in Pocinov Jože sta prišla ravno pri življenju iz Nemčije.

"Zdaj Ti pa še malo opišem od Jožeta. Ko so bili še Italijani v Cerknici, je bil dvakrat doma. Prišel je ponoči in šel takoj nazaj v gozd. Po italijanski kapitulaciji pa dvakrat po en dan. Bil je hraber borec, nič več tisti, ko sem ga videla zadnjič. Bil je resen kakor kak mož. Imeli so ga vsi radi; bil je komandir čete. Po kapitulaciji so ga kmalu vjeli Nemci, nekje pri Kočevju in odpeljali v Trst. Ko bi ga bili dobili domobranci, da bi ga poznali, bi živega rezali, potem pa še zaklali, kakor so na stotine drugih. Na čelo so jim (domobranci) vrezali zvezdo, na prsa pa srp in kladivo. Pomisli, in to živemu partizanu. To so bili pravi rabelji.

"V Trstu so ga Nemci silili, naj gre v domobrance, a on je odklonil. Rekel je, da gre raje v Nemčijo, kakor pa k domobrancem. Nato so ga odpeljali v Nemčijo. Od tam je pisal petkrat, dokler niso Rusi zavzeli dotične kraje od njega. Bil je v Minsku. Jaz sem kar sigurna, da mora biti v Rusiji. Dali smo tudi na Rdeči križ. kje da je. Oh, kako srečne bi bile, da bi se vrnil, ko si je tako želel biti svoboden. Ker, svoboda je zlata, svoboda je vse! Dosedaj nisem vedela, kaj je svoboda, a v teh štirih letih sem to spoznala.

"Zdaj imamo vse drugačno življenje. Nič več ni tistega strahu, kdaj Te bodo zaprli ali celo ubili. V enem letu nisem desetkrat spala doma. Večkrat sem bila primorana, da sem skočila skozi okno in bežala. Na Rakeku so stali domobranci in hodili v Cerknico pobirat ljudi; seveda, če so jih dobili doma. Ali pa so kraddi; vse jim je prav prišlo. Celo otroka nisi videla na cesti, kadar so prišli, vse se jih je balo. Sedaj je pa končano vsega tega gorja. A domobranske družine hodijo pa prav potrte in skesane. Mi pa prav ponosno!

"Ljubeče Te pozdravljamo vsi Tvoja sestra

"Marija."

Pismo od sestre Francke je pa kakor sledi:

"Dragi brat!

"Tudi jaz Ti napišem par vrstic ter Ti opišem malo moje življenje. V preteklih štirih letih sem veliko prestala. Če bi morala to še enkrat preživeti, zdi se mi, da bi raje umrla. Koliko strahu sem preživela, predno sem šla v internacijo. Kako sem živela tiste dni; spala nisem skoro nič, kar poslušala sem; zdaj bodo začeli razbijat po vratih in nas odpeljali kdo ve kam, ker so najprvo grozili Peščenku, da bodo vse požgali, nas pa odpeljali.

"No, in res se je uresničilo, da so naju odpeljali, a požgali niso. Prišli so Italijani ob četrti uri zjutraj, kot po kakšne razbojnice. Obkolili so hišo, naredili preiskavo, pobrali vse Jožetove stvari, a naju pa vzeli. A to pa vse po zaslugi domačih izdajalcev. Potem so nas odpeljali na Rab. Tam se je šele začelo trpljenje, vidno smo hujsali. Po štirih mesecih vse se kar opetala in gotovo bi tudi tam ostala, če nas ne bi odpeljali v Gonars. Tam smo bile vsaj toliko na boljšem, da smo bile v barakah, dočim smo bile na Rabu v šotorih, izpostavljene vsakemu vremenu in brez vode, po cel teden se niti umila nisem a ne iz zanikrnosti.

"V Gonarsu je bilo pa toliko bolje, da smo dobivale pakete od doma. Hrana je bila pa ista kar naprej; voda s sedmimi makaroni. Prišlo je tudi tega konec. Šle smo domov, a takoj po par dneh, mi je že gospa (Daje na 4 strani)

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izbija važno sredi
Lastina Kranjsko-Slovenske Katoličke Jednote v Zdravstvenih društvih američkih
URADNO IZDAVANJE IZ UPRAVNIŠTVA
6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 9, OHIO

Vsi rokopiši in oglasi moraju biti v našem uradu najpozneje do
sobote opoldne sa priobčite v številki nastopnega tedna.

Marčinski:
Za članu da leto.....\$0.84
Za nečlane sa Ameriko.....\$2.00
Za Kanado in Inocentivo.....\$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the Interest of the Order

Issued every Wednesday
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 9, OHIO
Phone: Henderson 8612

Terms of subscription:
For members, yearly.....\$0.84
For nonmembers in U.S.A.....\$2.00
Foreign Countries.....\$3.00

DESET SKLEPOV OB NOVEM LETU

1. Smehljaj se sleherni dan in bodi dobre volje, čeravno te skušnjave napadejo ter silijo k resnim pogledom.
 2. Ne obsojaj svojega bližnjega, kajti noben človek ni popoln na svetu; vsako je bolj k slabemu nagnjen nego k dobremu. In med temi si morda tudi ti?
 3. Pomagaj svojemu bližnjemu na noge, če omahuje. Boga je znano, da sem že tudi jaz omahoval, in če bi mi tedaj prijatelj ne priskočil na pomoč — bi bil tudi jaz padel.
 4. Bodi marljiv in vesten pri delu. Skrbi za svojece, če le moreš in spominjaj se jih sleherni dan.
 5. Živi sleherni dan tako, kakor bi ti bilo treba še danes umreti. Živi tako, da ti ob večeru življenja ne bo potreba nikogar prositi odpuščanja, razen — Boga.
 6. Ogibaj se naglice in nezmernosti v vseh zadevah. Pazi na svoj um in telo. Ne trati po nepotrebnem tedaj časa, ki bi ti lahko največ hasnil.
 7. Drži zaupanje v celj svet, slavo in resnico. Sledi vedno za korakom uspeha in napredka.
 8. Delaj vsled tega in tako, za kar so tvoje roke in razum ustvarjene. Deiaj tako, da se te bodo nekoč tvoji otroci ponosno in hvaležno spominjali, rekoč: "To je bil moj oče. Ponosen sem nanj!"
 9. Bori se za človeško pravico in prosi Boga za razsvetljenje.
 10. Bodi napram svoji ženi vedno dober in ljub. Sleherni dan ji poudarjaj, da jo imaš rad. Čeravno te tvoja žena dobro pozna — jo bo vedno zelo razveselilo, če ji svoje spoštovanje in ljubezne sleherni dan tudi ustmeno razodeneš.
- Dodatni sklep: Skušaj pridobiti za društvo in K. S. K. Jednoto tekem tega leta vsaj enega člana ali eno članico!

Mrs. Roosevelt je častna predsednica odbora za jugoslovansko pomoč

Dne 20. decembra 1945 je bilo formalno naznanjeno, da je vdova pokojnega predsednika Roosevelta sprejela častno predsedništvo Amer. odbora za jugoslovansko pomoč ob priliki častniške konferencije, katera se je obdrževala v uradnih prostorih Ameriškega odbora na 253 E. 11th St. New York 3, N. Y.

Casnikarjem in zbranemu o-sobju Odbora je predstavil gos-po Roosevelt Mr. Zlatko Baloković, predsednik Odborovega sveta direktorjev. Navzoča je bila tudi Balokovičeva soproga, ki je skupno s svojim sopro-grom omogočila to, da je ga. Rooseveltova prevzela častno predsedništvo.

S časnikarji je ga. Roosevelt razpravljala o bližajoči se kampanji za zbiranje živeža za ju-goslovansko dečo. Ta kampan-ja, ki bo nosila ime "Baby Food Campaign" se bo pričela s prvim januarjem in namen kampanje je, da se pomaga 1-200,000 jugoslovanskim otro-kom, kateri trpe na resni pod-hranjenosti.

"Je pač kruta ironija," je de-jala gospa Roosevelt, "da ima-jo Jugoslavlani veliko manj ži-veža na razpolago kot pa Nem-ci, ki so oropali vse okupirane dežele vsega, kar so mogli od-nesti." Pojasnila je, da je koli-čina kalorij v Jugoslaviji samo 900 do 950 kalorij na osebo dnevno, dočim dobivajo Nemci 1300 do 1550 kalorij na osebo. Citirajoč nekatere tekoče za-hteve v Ameriki, da se poviša količina živilskih ozir. hranil-nih snovi za Nemce, je gospa Roosevelt dejala, da moramo pritiskati na naše pristojne or-gane, da se poviša količina hranilnih snovi za ljudstva v za-vezniških deželah, kjer je pod-hranjenje občutno in je treba temu odpomoci.

Gospa Roosevelt je podala mo-čan apel za pomoč jugoslovans-ki deci, ko je dejala:

"Se vedno se dobe taki, ki vztrajajo, da četudi je pomoč v Evropi nujna, je vseeno naša prva briga, da pomagamo doma potrebnim v naši lastni de-želi. To je napačno naziranje o stvari," je dejala, "kajti otro-ci vsepovsod po svetu so v glo-bokem smislu tega, kar nam o-trok predstavlja, otroci nas vseh. Vojna, je dodala, nas je naučila, da je bil dobrobit naših otrok istoveten z borbo, ki so jo vodili jugoslovanski in drugi zavezniški otroci z odraslim ljudstvom vred proti oku-patorju ter tako pomagali k temu, da so bili naši lastni otro-ci varni pred tem, kar je zade-valo njih. Ameriška pomoč ju-goslovanskim otrokom sedaj lahko pomeni dober začetek iz-graditve prijateljskega sodelo-vanja za bodočnost.

Izjava ge. Roosevelt se glasi:

"Zavedajoči se zgodovinsko važnega doprinosu Jugoslavije k zavezniški zmagi in dobro ve-doč, kakšno strašno ceno pla-čuje še danes ta dežela za to zmago, sem sprejela častno predsedništvo Ameriškega od-bora za jugoslovansko pomoč.

"Jugoslavija je bila prva, ki je organizirala učinkovito gerilsko borbo proti nacijskim hordam. Danes pa je narod Jugoslavije narod junakov in cunjah. Jugoslavija je dala 1-200,000 življenj za zmago — več kot 15 odstotkov svojega predvojnega prebivalstva. Danes je v Jugoslaviji 1,200,000 otrok, ki so podhranjeni in ta-ko podvrženi nevarnostim raz-nih bolezni, ki so posledica te podhranjenosti.

"Slabo oblačeni, slabo hran-jeni in živeči v slabih in za-silnih domovih in stanovanjih potrebujejo jugoslovanski lju-dje danes predvsem več in pa boljše hrane.

"Kruta ironija je, da ima danes nemško ljudstvo več za- jesti kot jugoslovansko lju-dstvo. Listi in poročila UNRR-

A nam pričajo, da dobi po- prečni prebivalec Jugoslavije danes komaj 900 do 950 kalorij ali hranilnih snovi dnevno, do- čim dobe Nemci 1300 do 1550 kalorij na dan.

"Danes je v teku kampanja, da se zviša količina živeža za nemško prebivalstvo in mno-gi naši kongresniki ter drugi odličniki in javni ljudje podpi- rajto na kampanjo. Ali bi ne bila naša prva dolžnost, da po- pomagamo olajšati pomanjkanje in bečo v deželah naših zavez- nikov?"

"Medtem ko vlada v Ju-go- slaviji splošna lakota in po- manjkanje, moramo vedeti, da to stanje najbolj zadeva otro- ke. Statistike o tem stiskajo človeku srce. En zdravnik pi- še naslednje: 'Še nikdar nisem videl toliko resnih slučajev ko- žnih izpuščajev, ki so posledica lakote pri otrocih, kot sem jih videl večerj dopoldne. Ne- kateri otroci so bili prinešeni na postajo v umirajočem stan- ju. Umirali so od lakote. Teh otrok je bila sama kost in koža. Bolnišnica je polna bolnikov in ne more sprejeti vseh, zato se vzame noter le najhujše obo- lele, dočim so oni, ki so kro- nično in neozdravljivo bolni za- radi pomanjkanja prepuščeni smrti. Tekom šestih mesecev mojega bivanja v Italiji, kjer sem obiskoval otroške bolniš- nice, nisem videl toliko pod- hranjenosti kot sem jo videl v Jugoslaviji tekem enega do- poldneva. . ."

"Predsednik jugoslov. kraja Vlastenica poroča naslednje: 'Otroci v mestu Šabac v Srbiji so oslepelj vsled pomanjkanja potrebnih vitaminov v njihovi prehrani. V Jugoslaviji trpi 12,000 otrok za kostno jetiko, kar je direktna posledica pod- hranjenja. Devet odstotkov ju- goslovanskih otrok je brez do- ma in med temi otroci je po- rast smrtnih slučajev dosegla 80 odstotkov. . ."

"Pomagati moramo torej na- rodu Jugoslavije vse dotlej, da bodo mogli ljudje sami kaj pridelati in producirati ter po- lagoma vzpostaviti prometne zveze. Predvsem in najprej moramo pomagati otrokom. — Može in žene Jugoslavije žel- jo, da pomagamo njihovi deci. "Z veseljem naznanjam, da bo Ameriški odbor za jugoslovansko pomoč kmalu otvoril kampanjo za zbiranje hrane za jugoslovanske otroke. Kampan- ja se prične dne 14. januarja. Opozorjam vas na to kampan- jo že pred uradno otvoritvijo zato, ker želim, da se posebno pozanimate zanjo in jo tako- rekoč 'adoptirate'. Ako imate kakke sugestije, ki bi prinesle k večjemu uspehu kampanje, vas naprošamo, da nam jih stavite na razpolago.

"Nekega dne bodo današnji naši otroci delovali skupno z jugoslovanskimi otroci za bolj- ši in srečnejši svet.

"Mar ni 'Baby Food' kampan- ja dober začetek grajenja te bodočnosti in prijateljskega so- delovanja za dosego tega boj- šega sveta?"

Pisma iz domovine

(Nadaljevanje s 3 strani)

Šerko zagrozila, da bom šla kmalu nazaj. Nisem šla, do- kler so bili Italijani. Šla sem pa, ko je domobranstvo zavla- dalo z Nemci. Mary so en me- sec prej dobili kakor mene, ker sem se skrivala pred njimi, pa me tudi ne bi dobili, če ne bi bili zaprli mame za en dan. Po- tem sem si pa mislila, če ima mama trpeti zaradi mene, se pa rajši jaz javim, če sem že kaj zakrivila. Res, mamó so izpustili, mene pa zaprli. To je bilo 24. novembra, 1944.

"Nisem se jezila nad okupa- torjem, ampak nad domačimi izdajalci, ko so toliko gorja po- vsod naredili. Če belegarde ne bi bilo, bi bila se Cerknica ce- la, in marsikateri bi se vrnili

domov, ko ga sedaj krije zem- lja doma ali pa Bog ve kje v Nemčiji.

"Kar so naši partizani pret- peli, to se ne da popisati Naš Jože, mlad fant, star 17 let, a se je boril kot kakšen izkušen vojak. Radi so ga imeli vsi, kar se je tudi izkazalo, ob kapitu- laciji je bil komandir čete. On je bolj skrbel za vojake, kakor za sebe, zato so ga tudi Nemci zajeli, ko je hotel obvestiti partizane, da se približujejo Nem- ci. Potem so ga odpeljali v Trst, tam so ga silili, naj gre v domobranco, a on je odklo- nil. Odgovoril jim je, da gre rajši v Nemčijo, kakor v do- mobranco. Odpeljali so ga in upam, da mora biti v Rusiji.

"Za enkrat naj bo zadosti, pa ustmeno kaj več. Oprostí moji pisavi.

"Te prav lepo pozdravljaj Tvoja sestra
"Francka Lončar."

Zgodovina svinčnika

Vsak dan pišemo ž njim in smatramo ga kot nekaj vsak- danjega, pa nikoli ne pomisli- mo, koliko prehodnih stopinj je bilo treba, da se je razvil do sedanje oblike.

Rimljani so pisali v vosek s klinom, ki je bil spodaj ošpi- čen, zgoraj pa zbrušeno v plo- skev, da se je pisava v vosku zopet mogla zbrisati. Uporab- ljali so tudi svinec za pisanje, pa le za manj vredne stvari.

Pravi svinčniki iz svinca so prišli splošno v rabo šele okoli leta 1500. Durer navaja v svo- jem delu kot risalne potrebšči- ne: iglo, pero, lipovo oglje in svinec. Te svinčnike si mora- mo predstavljati kot tanke, dolge svinčene palčice, obdane z lesom ali pa tudi brez njega.

Tudi italijanski slikarji so rabili mesto oglja ošpičene kli- ne iz zlitine dveh delov svinca in enega dela cinka, ki so jih imenovali "lapis piombius". Odtod ime svinčniki, ki je pa bi- lo do tedaj popolnoma uteme- ljeno. Ko so pričeli izdelovati grafitne svinčnike, bi se mora- lo ime spremeniti, pa je ostalo isto; menili so namreč, da je grafit radi svoje svinčeno-sive barve, svojega kovinskega sija- ja in drugih lastnosti ne ravno čist svinec, pač pa močno s svincom mešan material. To mnenje je bilo splošno razšir- jeno še do 17. stoletja, čemu se pri tedanjem stanju kemič- ne vede ne smemo čuditi.

Grafit je čisti ogljik, pome- šan s tujimi snovmi. Prvi gra- fit so našli v znameniti grafit- ni jami v Borrowdale v angle- ški grofiji Cumberland med leti 1540 in 1560. Kmalu so spo- znali izvrstno vporabo materi- ala za risanje.

Proti koncu 16. stoletja so material že mnogovrstno vpo- rabljali. Tlalijani so izdelovali svinčnike, to se pravi, izrezali so iz grafitne palčice in jih pre- vlekli z lesom. Od tu se je ta industrija zanesla v Nürnberg, kjer je kmalu zcvetela.

Grafitno jamo v Borrowdale so izrabljali vsako leto le po šest tednov in vendar je znaša- la vrednost vsega nakopanega grafitu v drugačni obliki, kakor svinčnike.

Izdelava svinčnikov iz cum- berlandskega grafitu je bila zelo primitivna. Kose grafitu so razžagali v palčice in te odeli z lesom in svinčnik je bil gotov. Fabrikacija je ostala nad sto let na tej stopnji, celo potem, ko so odkrili grafit tudi na Španskem, Češkem, v Nemčiji, na Moravskem in Štajerskem ter v Sibiriji. Ker pa na kon- tinentu niso mogli lomiti toli- kih kosov kakor v Angliji, so postopali drugače. V svoji knjigi iz leta 1772: "Rokodel- stvo in umetnost" piše Sprengel, da so stolčki grafit v mož- narju, ga s trikratnim presejan- jem ločili od glinice in peska in gnetli nato s taljenim žveplom. S tem so dobili lešteno maso, jo pustili ohladiti in nato razža-

gati s finimi žagami v štirjo- glate palčice, ki so jih vložili z mizarskim klejem v les.

Ducat takih svinčnikov je stal 8 grošev. Za najboljšje svinčnike so veljali oni, kojih risi so se dali najložje zbrisati. To je bilo takrat vsekako tež- ko, kajti radrik še niso pozna- li. Namesto žvepla so vporab- ljali kot lepilo tudi gummi a- rabicum, klej, smolo in pečat- ni vosek in končno antimonov sulfid.

Leta 1795. je pa pričel meša- ti Francoz Conte zmetli grafit z glino. Ta metoda je postavi- la vse prejšnje na glavo. S tem je dobil maso, ki se je dala le- go oblikovati, in odprl indus- triji novo, sijajno perspektivo. Mase ni bilo treba s trudom ža- gati, ampak delavec je iz meh- ke in tezne zmesi oblikoval po- ljubne palčice in jih potem po- sušil ter utrdil.

Razen tega se je dalo dobiti trde in mehke svinčnike, če se je pridejalo več ali manj gli- ne. Kolikor več glinice, toliko tr- ši svinčnik.

Ta metoda tvori podlago mo- dorni fabrikaciji svinčnikov. Mogoče bo marsikoga zanima- lo, kaj več o tem izvedeti.

Snovi za fabrikacije so gra- fit, glina in cedrov les. Iz rud- nikov dobljeni grafit se očisti nepotrebnih primesi, peska, ap- nena itd. po plavni metodi. Zmetli grafit se namreč meša z vodo v posodah, ki stoje ena nižje od druge, od kojih ima pa vsaka mehanično pripravo, ki vzdržuje vodo v gibanju. Ta- ko se doseže, da plava lahko grafit v vodi, med tem, ko pa- lejo težje snovi, kakor pesek, železo itd. na dno. Iz najvišje stoječe posode odteka voda s plavnim grafitom v nižjo po- sodo, kjer se vrši isti proces, nato v tretjo, četrto in povsod se sesede nekaj težjih snovi, do- kler ne pride v zadnjo posodo čisti grafit. Nato se ga v filtrir- nih steklenicah loči od vode. Na isti način se očisti glina. O- be snovi se nato zmeša po go- lovem razmerju v posebnih strojih in prav fino zemeje.

Za fabrikacijo posebno finih svinčnikov se to vrši po 60, 80, 100 in 100 krat. Zdjaj se do- da vode in zopet meša, da na- stane mehkuemu testu podobna masa, s katero napolnijo jekle- ne valje. Ti so na spodnjem koncu zaprti z jekleno ploščo, ki ima na sredi tri, štiri, šeste- ro ali osmerokotno prevrtan drag kamen. Maso potiskuje nato z velikim pritiskom skuzi to odprtino, pri čemur leze ma- sa kot tanka brezkončna nit v predpostavljene posode. Nit odrežejo v poljubnih dolžinah in posuše. Palčice v tem sta- nju niso vporabne. Krhke so in lahko lomijo; potrebno elasti- čiteto dobe šele po žarjenju, ki tvori enega najvažnejših procesov v fabrikaciji svinčnikov.

Palčice položijo skrbno v talil- ne lončice, jih hermetično zap- ro in žgejo več ur v žarilni peči. Proces je sila natančen. Ko se ohladi, so palčice gotove za vporabo.

Cedrov les, ki se ga vporab- lja, prihaja največ iz Severne Amerike. Oni iz centralne in južne Amerike je prejšnji in ima razen tega neprijeten duh, do- čim je severoameriški mehak in ima prijeten aroma. Za ce- nejše svinčnike rabijo tudi osi- ko, jeišo, lipo, smreko in jelko. Les morajo prekuhati, da ga o- svobodijo smole in izluščiti ter počasi sušiti, da prehlapi izpo- tena smola. V kompliciranih strojih dajo končno lesu po- temno obliko in barvo, nakar pritrđijo grafitne palčice s klejem v obe polovici lesenega okvira ter izstavijo pritisku, da se posuše.

Kopirne in tintne svinčnike, raznobarvne pisalne in risalne svinčnike delajo na podoben način. Barvno maso tvori zmes kaolina in topnih ali netopnih mineralnih ali anilinskih bar- vi. Te mase se pa ne sme žgati

Ustanovljena z Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana z Jolietu, državi Illinois, dne 13. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 851-853 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 8448; stanovanja glavnega tajnika 8448. Od ustanovitve 30. novembra 1945, znaša skupna izplačana podpora \$9,854,492.

Solventnost 129,91%

GLAVNI ODBORNICI

Glavni predsednik: JOHN GERM, 617 East "C" St., Pueblo, Colo.

Prvi podpredsednik: JOHN ZEPFRAN, 2723 W. 15th St., Chicago, Ill.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4718 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKSAN, 196-22nd St. N. W., Barberton, O.

Četrty podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 267, Wly. Minn.

Peta podpredsednik: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver 18, Colo.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: LOUIS ZELENIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blagajnik: MATT P. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni sodravnik: DR. JOS. E. URSICH, 1901 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

NADZORNI ODBOR

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 89th St., Lerain, O.

Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1233 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.

Tretji nadzornik: JOHN PEZDIRTZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland, O.

Četrty nadzornica: MARY HOEHEVAR, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR

Predsednik: JOHN GERM, 617 East "C" St., Pueblo, Colo.

Tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARIC, 300 Ruby St., Joliet, Ill.

Drugi odbornik: MARTIN ŠUKLE, 811 Avenue "A", Eveleth, Minn.

Tretji odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilksburg, Pa.

Četrty odbornik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR

Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.

Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.

Drugi porotnik: JOSEPH RUS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Četrty porotnik: JOHN TERSELIČ, 1947 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Peti porotnik: JOHN BEVEK, Alexander Ave., Strabane, Pa.

Šesti porotnik: LUKA MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VOĐJA ATLETIKE

JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

NAČELNICA MLADINEŠKE IN ŽENSKKE AKTIVNOSTI

JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zahteve, ki jih pošiljate na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, listične vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 9, Ohio.

kakor grafitno; za to imajo druge metode, da jo utrdijo.

Orgelske piščali

Nič ni novega pod soncem! Ne verjamete? Glede na ob- liko, bi lahko zdvajali o tem. Stari Akiba, ki je povedal ta izrek, pa je mislil na bistvo stvari. Nič ni novega pod son- cem, ampak je zmeraj le po no- vem izoblikovano. Snov je zme- raj ista! Tako tudi ni nova res- nica, da tvori ubranost sedmih organov: možganov, srca, pljuč, vranice in žolca skladne- ga človeka. Sedem je tudi po- glavitnih barv, sedem je plane- tov. Če sozvoč sedmih organov v človeku ni v redu, potem je človek nergač.

Neskladnost teh organov je v najvišji meri občutil gospod Torina. Imel je preveč strupov žganega žita in tobaka v piju- cih, jetrih in ledvicah in zato mu je nagajal žolč. To je u- tegnila najbolj dognati vdova Veselko s svojo sedmorico fan- tov, ki je stanovala pod Tori- no. Vsi Veselkovi fantje so bi- li vitki ko orgelske piščali in so se tudi tako oglašali. In ker so bili tako uglašeni, so prepeva- li v stanovanju in na dvorišču, kakor pojejo dobre orgle. Glas- no so pa zmeraj prepevali. To pa je gospoda Torino tako stra- šno jezilo, da je fantom, če jih je drževal, pokazal obraz državnega pravdnika, ki prav- kar predlaga za obtoženca de- set let ječe.

Ali je bilo mogoče drugače, ko da so fantje vprav zato še bolj prepevali? Prav nalašč so še bolj napenjali pijuča in po- joč korakali po dvorišču, tako da je gospodu Torini zaradi te podoknice žolč neznanško ote- kel.

Ta ctekli in neskladni žolč je podil gospoda Torino ko kaka- ga podivjanega vojsčaka po njegovem stanovanju. Toda orgle so pele, pele o vsem do- brem in lepem v človeških pre- ših, pele so o veselju do življe- nja, in gospod Torina se je za- klel, da bo to vdovo Veselko, ki mu je privlekla žive orgle v hi- šo, čim prej postavil na cesto.

Drug dan ob času kosila, baš o priložnem času za odpoved stanovanja, je potrkal na vrata vdove Veselkove. Za mizo so sedeli žena, ki je živela sa- mo za svoje otroke, in pa sed- morica orgelskih piščali.

"Zdjaj pa molite," je dejala mati, in sedmorica je začela motiti. Najstarejši je molil z

glasom in naglico lajne. Mati je bila dobila pokojnino in zato so imeli mesno juho in jetrne emoke v njej. Ker je najstarej- ši fant rad imel te emoke, je z navdušenjem molil, a drugi ni- so nič manj korajžno molili. Če jim pa kdaj jedajača ni disa- la, in to se je sedmorici večkrat pripetilo, saj je morala njihova mati, ki je pred dvema letoma po nezgodi izgubila moža, jako štediti, potem je bila nji- hova molitev ko vodena kuha ki nima nobene moči. Zdjaj pa so molili, ko da bi bilo treba svet podreti.

Gospod Torina je hotel že potihem oditi, pa ga je bil za- gledal mali Pavel: "O . . . stric . . . dobro . . . dobro, in se uda- ril po trebuhu, tam, kjer je žer- lovec, in nato je zajecjal vso svojo molitev: "Vse . . . vse . . . amen!"

Vse je hotel fantiček imeti zase, ker je imel emoke tako rad, in gospod Torina navzlic molitvi ni mogel ostati resen. Tudi tega ni zmoget, da bi bil odnesel pete, ko češ da se boji. To je bil zares prelep prizor, ta resna mati z zdravimi, vese- limi fanti. Ves prevzet je stal Torina ko skesan grešnik, in čim so orgle zadonele: "Amen," je vprašala vdova: "Ali bi kaj radi, gospod Torina?"

Če bi kaj rad? "Seveda," je zajecjal v zadregi, "jaz bi . . . jaz bi . . . Pa saj to ni več važno!"

"Mislite?"

"Seveda, ker je prenetumno . . .!"

"Pa česih tudi najbolj neu- mna zadeva vsebuje kako zrnc- ce."

"Kajpa, kajpa. Ali ste zme- raj tako dobre volje pri kosi- tu?"

"Moj Bog," je odvrnila štiri- desetletna vdova. "Zmeraj pa že ne. Saj imam mnogo skrbi. A mi smo zdravi in hvalimo Bo- ga za to, kar pač imamo."

"Seveda, seveda," je Torina, še zmeraj ves v zadregi, odgo- voril in se gladil po obrti bra- di.

"Imel sem predobro ženo. Pred tremi leti mi je umrla. Od tedaj sem zmeraj tako sla- be volje in ves narobe. Rad bi . . . mislil sem si . . . jutri bom obhajal svoj pet in štirideset rojstni dan. Pet let sem starej- ši kot vi, gospa Veselko. Pa sem sicer zdrav in čvrst."

"Pa vendar slabe volje?" se je ona pošalila.

"Saj! Traparija! Ali pa — (Dalje na 6 strani)

Finančno poročilo K. S. K. J. za mesec nov. 1945

Financial Report of K. S. K. J. for November 1945

Table with columns: DOHODKI—Income, IZPLAČILA—Disbursements, Dr. št., Lodge No., Skupni assessment, Bolniški assessment, Posmrtnina, Poškodnina, Centralna bol. podpora, Ases. 70 let, Izredna podpora, Starostna podpora, Izplačana rezerva, St. članov, etc.

Table with columns: Dr. št., St. čl., Ases., Preostanek 1. novembra 1945, Prejemki, Izplačila, etc.

Prenos v od-rasli oddelk—rezerva članov in članic razreda "BB" 309.53
Prenos v od-rasli oddelk—stroškovni sklad za mesec okt. 1945 1,018.32
Dozorele obrestni kupljenih obveznic 185.53
Izplačana rezerva 29.95—\$ 1,810.20
Preostanek 30. nov. 1945...\$342,339.49
JOSIP ZALAR, gl. tajnik.
PRIJATELJSTVO
Ohrani prijateljstvo in drži se ga, kajti isto je več vredno kakor zlato in srebro.

Advertisement for THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY. Includes illustration of a man and a child, and text: 'HELP A SERVICEMAN START THE NEW YEAR RIGHT!', 'Ta novoletni dan bo najsrečnejši v štirih letih za naše vojake...', 'TUNE IN "THE TELEPHONE HOUR" MONDAYS AT 9 P.M.' and 'THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY' logo.

Snubec v pasti

(Reimmichl-Mihatov)

Bobenčkovega Janeza iz Kota je marsikdo zavidal. Bil je mlad in sloke postave, imel je obsežno posestvo brez dolgov, krasno polje, okrog dvajset glav živine in še nekaj tisočakov na strani, imel je tudi brhno glavo in praktičen razum za domačijo, le eno napako je imel mladi Bobenček: Ljudi se je bal ter bil nekoliko škilast in zadržan. Bobenčkov Janez je počasi stopal proti Trati. Na sebi je imel najboljšo obleko, črne hlače, pisan telovnik, na katerem je visela debela srebrna veržica, višnjeve suknjiče in rujav klobuk in za trakom sopek svetle. Janez se je čutil danes izredno močnega. Oče mu je vlihl pred odhodom toliko poguma v srce, da je bil zdaj sam uverjen, da mu ne more spodleteti.

Preglavico mu je delal samo snubitveni nagovor; spotoma je ves čas nanj mislil. V duhu se je prestavil v šolska leta in premišljeval, ni li v šoli česa slišal ali se učil, kar bi se našalo na snubitev in kar bi mogel zdaj sem uporabiti. Iz čitanke se ni mogel ničesar domisliti, tudi v katekizmu ni bilo nič tozadavnega, pravtako v slovnici; kaj pa v računici? Tu pa še manj! Morabit pa bo kaj v svetopisemskih zgodbah? Res, hipoma se spomni na zgodbo: "Izak se je poročil z Rebeko" in pozneje mu šine v glavo zgodba o mlademu Tobiji, ki je vzel Saro — ta odstavek je znal še na pamet, a to mu bo zdaj prav prišlo. Premišljeval je in modroval — sicer je šlo počasi naprej, a šlo je vendar, in ko so se na Trati pokazale prve hiše, je bil lep nagovor že izgovorjen.

Dočim se je naš snubec bližal Žibertovi hiši, je ponovno ponovil duhovit rek, da bi nobena beseda ne izpala. V hipu je stal pred hišnimi vrati; v sobi je brlela luč, slišati je bilo več glasov. Zdjaj pa, ko je nastopil svečanostni trenutek, je zopet zapustil ubogega snubca pogum; pri srečanju je postal izredno tesno; oblival ga je mrzel pot, v prsih mu je strahno bilo srce. Ze desetkrat je položil na kljuko v vratih roko, pa jo je zopet odtegnil. Ker si v strahu in bojazni ni znal bolje svetovati, je sezul skornje, da bi znotraj ne čuli njegovih korakov. Neodločen je za trenutek postal pred vrati. Ne da bi kaj opravil, je že hotel cediti, tedaj pa mu stopi pred oči jezni obraz očeta: v svojem obupu pritisne na kljuko in vrata se odpro. V sobi je slišal glasno moliti rožni vence. To mu je bilo pogodu. Zaprl je vrata od znotraj in je obstal v temni veži. Tako je pridobil nekoliko časa in s časom morebiti zopet pogum. Toda prav tedaj so prekinili molitev. Neki možki glas je rekel: "Vrata so se odprla."

"E, tako se vam samo zdi," je odvrnil mlad glas. "Ne, slišal sem dobro. Tončka, poglej!"

Janez se je silno prestrašil. Takoj se je po prstih splazil pod stopnice in se skrivil v zadnji kotiček. Dekle je z lučjo prišla ven, pogledala nekoliko naokrog, potem pa je stopila k vratom in jih odprla. "Ni nikogar!" je zaklicala glasno v sobo.

"Zapri, najbrž kolovratijo okrog kaki rokodelski pomočniki," je ukazoval stari. Deklica je obrnila ključ in se vrnila v sobo, kjer so nadaljevali molitev. Janezu je pod stopnicami sapa zastajala. Kaj naj zdaj počne? Ali naj po končanem rožnem vencu stopi v sobo in pove svoj rek? Ne, nikakor ne! Kaj neki bi si domači mislili o njem, če za tatu ali vlomilca bi ga imeli. Ali naj jo ven pobriše? Toda pri odpiranju bo ključ zaškripal, in če ga ujamejo na begu, potem bo šele zagazil v blato.

Nato sta nekoliko časa molala. Slednjič vpraša sin: "Oče, ali ni zadosti zgodaj, če se poročim o Veliki noči?" "Ne!" odvrne hitro stari, "zdaj za pust se boš! Jaz hočem tako! Jutri pojdeš tja in se dogovoriš. To je moja zadnja beseda — in zdaj pojdiva večerjati!"

Večer drugega dne je nastopil in mrak je polagoma legel na zemljo. Bobenčkov Janez je počasi stopal proti Trati. Na sebi je imel najboljšo obleko, črne hlače, pisan telovnik, na katerem je visela debela srebrna veržica, višnjeve suknjiče in rujav klobuk in za trakom sopek svetle. Janez se je čutil danes izredno močnega. Oče mu je vlihl pred odhodom toliko poguma v srce, da je bil zdaj sam uverjen, da mu ne more spodleteti.

Preglavico mu je delal samo snubitveni nagovor; spotoma je ves čas nanj mislil. V duhu se je prestavil v šolska leta in premišljeval, ni li v šoli česa slišal ali se učil, kar bi se našalo na snubitev in kar bi mogel zdaj sem uporabiti. Iz čitanke se ni mogel ničesar domisliti, tudi v katekizmu ni bilo nič tozadavnega, pravtako v slovnici; kaj pa v računici? Tu pa še manj! Morabit pa bo kaj v svetopisemskih zgodbah? Res, hipoma se spomni na zgodbo: "Izak se je poročil z Rebeko" in pozneje mu šine v glavo zgodba o mlademu Tobiji, ki je vzel Saro — ta odstavek je znal še na pamet, a to mu bo zdaj prav prišlo. Premišljeval je in modroval — sicer je šlo počasi naprej, a šlo je vendar, in ko so se na Trati pokazale prve hiše, je bil lep nagovor že izgovorjen.

Dočim se je naš snubec bližal Žibertovi hiši, je ponovno ponovil duhovit rek, da bi nobena beseda ne izpala. V hipu je stal pred hišnimi vrati; v sobi je brlela luč, slišati je bilo več glasov. Zdjaj pa, ko je nastopil svečanostni trenutek, je zopet zapustil ubogega snubca pogum; pri srečanju je postal izredno tesno; oblival ga je mrzel pot, v prsih mu je strahno bilo srce. Ze desetkrat je položil na kljuko v vratih roko, pa jo je zopet odtegnil. Ker si v strahu in bojazni ni znal bolje svetovati, je sezul skornje, da bi znotraj ne čuli njegovih korakov. Neodločen je za trenutek postal pred vrati. Ne da bi kaj opravil, je že hotel cediti, tedaj pa mu stopi pred oči jezni obraz očeta: v svojem obupu pritisne na kljuko in vrata se odpro. V sobi je slišal glasno moliti rožni vence. To mu je bilo pogodu. Zaprl je vrata od znotraj in je obstal v temni veži. Tako je pridobil nekoliko časa in s časom morebiti zopet pogum. Toda prav tedaj so prekinili molitev. Neki možki glas je rekel: "Vrata so se odprla."

"E, tako se vam samo zdi," je odvrnil mlad glas. "Ne, slišal sem dobro. Tončka, poglej!"

Janez se je silno prestrašil. Takoj se je po prstih splazil pod stopnice in se skrivil v zadnji kotiček. Dekle je z lučjo prišla ven, pogledala nekoliko naokrog, potem pa je stopila k vratom in jih odprla. "Ni nikogar!" je zaklicala glasno v sobo.

"Zapri, najbrž kolovratijo okrog kaki rokodelski pomočniki," je ukazoval stari. Deklica je obrnila ključ in se vrnila v sobo, kjer so nadaljevali molitev. Janezu je pod stopnicami sapa zastajala. Kaj naj zdaj počne? Ali naj po končanem rožnem vencu stopi v sobo in pove svoj rek? Ne, nikakor ne! Kaj neki bi si domači mislili o njem, če za tatu ali vlomilca bi ga imeli. Ali naj jo ven pobriše? Toda pri odpiranju bo ključ zaškripal, in če ga ujamejo na begu, potem bo šele zagazil v blato.

Premišljeva na vse kriplje, a ne najde nobenega izhoda. Končno se odloči, da ostane v svojem skrivališču tako dolgo, da odidejo domači spat, in potem jo bo brez ropota odkuril. Parkrat je zavzdihnil, potem je pa pod stopnicami legel tako udobno, kolikor se je pač dalo.

Rožni vence so končali, toda spat se jim pa ni prav nič mudilo. Nad eno uro so se pogovarjali, smejali in šalili; Janezu se je ena ura zdela kakor večnost. Slednjič odidejo ženske v zgornje prostore; tudi gospodar in hlapič postržejo svoje pipe in se odpravijo k počitku. Janez je še pol ure počakal, ko pa po celi hiši ni bilo več slišati glasu, začne misliti na odhod. Splazi se k vratom in išče z rokami zapah. Toda — v žilah mu zastane kri, zapah je bil starega kova; v njem ni bilo ključa in brez ključa ni bilo mogoče odpreti. Zveplenk ni imel pri sebi — ni bil kadilec. Kako naj v tej egiptovski temi najde ključ? V mrzlični razburjenosti tiplje po stehah in po vratih, toda ključa ni nikjer. Poloti se ga divji obup, najraje bi na ves glas zakričal. Tedaj pa mu šine še ena rešil namisel v glavo: utiti bi se dalo tudi skozi hišno okno. Zopet tiplje okrog in se približa oknu — toda za Boga! Okno je bilo zamreženo z debelimi železnimi palicami. V nori naglici hiti k naspratnemu oknu — tedaj se pa na nečem spodtakne in že v naslednjem hipu leži v debeli mehki masi. Hkrati pade neki drugi predmet z groznim hrupom na tla. V dvomljivih postelji se ubogi Janez prvi hip ne more ganiti, strah mu je vse ude ohromel. Vendar kmalu opazi, da leži v posodi za testo. Pri Žibertovih so nameravali naslednje jutro peči kruh, zato so neške napolnili s testom in jih postavili k peči. In v tem testu je Janez doživel svoj poraz.

Tedaj čuje nad seboj ženske glasove. Kaj naj stori? Ne domisli se nikakega pametnega sveta. Preostalo mu ni drugega, kot mirno vztrajati v svojem položaju in čakati, kako se bo razvila. Zasliši korake. Vrata se odpro, vstopite stara žena z lučjo v roki in Tončka, domača hči. Dekle je ob pogledu, ki se ji je nudil, rezko zakričala, stara pa je tarnala: "Za pet ran božjih, kaj pa je?"

Janez je uvidel, da zdaj mora nekaj reči; toda nobena pametna beseda mu ni prišla na misel. Slednjič se pa vendar spomni na nasvet svojega očeta: "Voščim vam čas, potem da beseda besedo."

Toda, kateri čas naj zdaj vošči? Bilo je že polnoči. Vendar ni mogel dolgo premišljevat, nekaj je moral reči. Iz svojega testenega šotora je v naslednjem trenutku pogumno zaklical: "Srečno novo leto!"

"O sv. Katarina!" zakriči Tončka. Medtem se je pa že prikazal stari Žibert z nabasano lovsko puško. Ko je zagledal nenapršenega gostača v testu, ga je zgrabila huda jeza. "Kaj pa delaš tukaj, postopač?" je kričal, "ustreim te. Kaj vendar počenjaš v testu?"

"Oženil bi se rad," je odvrnil Janez. Gospodar je še bolj zdivil: "Tu notri v neškah za testo? Kaj? In kje neki imaš nevesto?"

"Tukaj stoji, vaša Tončka, če vam je prav, in Tončki tudi, o Svečnici bi že bil rad na oklicu."

Gospodar je debelo pogledal in odprl usta. "Zdi se mi," je rekel mirneje, "v tvoji glavi ni vse v redu. Odkod prihajaš? Kdo si?"

"Ali me ne poznate? Jaz sem Bobenčkov iz Kota!" Stari Žibert je še bolj izbulil

oči Tončka pa je sklenila roke nad glavo.

"Ali je mogoče, Janez! Kaj pa delaš tukaj?" "Snubit sem prišel — Tončko bi rad! Ali naj povem rek?"

"Je že dobro, je že dobro," se nasmehne stari, "ampak kako si notri prišel?" "Skozi vrata." "Pa, kdaj?" "Ko ste rožni vence molili." "Kje si pa potem tičal?" "Pod stopnicami." "Kaj neki si pa tam počel?" "Čakal sem, da zopet ven pridem."

"Zakaj nisi pa v sobo prišel?" "Se nisem upal." "Haha," se smeje Žibert, "potem nisi pa ven mogel, in nazadnje si zavozil v to testeno pristanišče, kajne? Hama! . . . ampak zdaj vstani, tu notri pač ne boš prenočeval!"

Trebalo je nekoliko truda, da se je Janez izkopal iz testene mase. Ko se je vzravnal, je bil videti, kakor megleni duh iz Tentere. Noge so oklepale debele testene hlače, škornji so bili podobni majhnim ladjicam, s hrbita in prs pa je padalo testo v gostih, širokih curkih. Žibert, stara dekla in Tončka so se smejali, da bi bili od smeha skoro popokali.

"Pustite me, da grem domov," je prosil Janez z jokajočim glasom. "O, ne!" se smeje Žibert, "takega ptiča se ne vjame vsak dan."

"Kaj pa naj zdaj počnem tukaj?" "S Tončko se boš dogovoril, ker si že zato tukaj . . . Kdor je enkrat v snubitveni pasti, ne pride tako lahko ven. Tončka, kaj praviš ti k temu ženiču?"

"Takega, kot je zdaj, ne maram," kiha črnooka Tončka od smeha, "če pa se bo osnažil, bom pa drugače govorila." "Janez, pojdi z menoj v sobo tam se boš umil in preoblekel," reče Žibert, "in ti Tončka napravi hitro čaj."

Janez odide z Žibertom v sobo, Tončka pa skoči smeje v kuhinjo. Ko se je Janez umil in oblekel Žibertovo obleko, je predstavljal prav prikupljivo snubca.

Na Svečnico sta bila Tončka in Janez na oklicu in štiri najst dni pozneje je brhka Tončka že gospodinjala pri Bobenčkovih. Na svatbi so marsikatero razdrli na Janezov račun, toda Janeza to ni žalilo, ker je

bil presrečen ob strani svoje zlate Tončke.

ORGELSKE PIŠČALI

(Nadaljevanje s 4 strani) je srce bolno. Saj ne vem, kako bi to povedal. Kakor sem že dejal, bom jutri obhajal . . . in menil sem, če bi za moj rojstni dan . . . prišli vi in vaši fantje k meni, gor v stanovanje!"

"Mi vsi?" Vdova ga je dvomljivo pogledala. Tale nergač, jo je povabil na proslavo svojega rojstnega dne? Kar neverjetno!

"Ali sprejmete povabilo?" "Saj vam bomo vse okrog obrnili!" je rekla. "Pomislite sedem fantov!"

"Kajpa, kajpa, saj vprav to je, kar mi manjka," se je Torina namuznil "meni manjka pravo življenje. Pri meni je treba vse na glavo postaviti, da bo kasneje prišlo spet na noge. Ali vas torej smem povabiti na svojo jutranjo slavnost?"

Ali je mogla Veselkova to povabilo odkloniti? Čeprav bi bila to hotela storiti, ni več utegnila, zakaj njen najstarejši je že prinesel stol in ga ponudil gospodu Torini, naj se usede in naj z njimi malo zajame. "Pomislite, naši jetrni cmoki!"

"Ki jih je naredila taka odlična mati!", je odvrnil Torina in je prisedel in dejal si je, da še ni bil nikoli pri tako veselem kosilu. Drug dan pa je pojavila Veselkova s svojimi lepo uglasenimi orglami pri njem. Rojstni dan so prav veselo in zbrano obhajali, hkrati pa so se tako sprijaznili, da je bila čez pol leta nato nova slavnost, ki je Torino povsem pozdravila. Torina ni bil nič več nergač.

Dejal je, da je ves preroben, in iz oči se mu je blestel notranji, ogenj nove mladosti. Veselkova pa je ostala vesela, da si je bila zdaj gospa Torinova in vsa njena sedmorica orgelskih piščali se je skladno ujemale z novim življenjem, da so orgle zvonko donele.

Torej le ni nič novega pod soncem . . .

LOVSKA

Lovec: "Takšnega lovskega psa, kakršen je bil moj 'Samo,' nima cel svet! Ko je bil dvajset let star, mi je poginil; iz hvaležnosti, ker mi je pripomogel do toliko zajcev, srn in lisic, sem ga dal odreti, kož sem dal v delo in iz nje imam zdaj telovnik. Le poglejte, ta telovnik je moj 'Samo.' Toda pomislite! Se zdaj, ko grem na

lov in pridem kakšnemu zajcu do petdeset korakov blizu, začne se dlaka na telovniku ježiti. Tak je bil moj lovski pes 'Samo!' Še celo po smrti se ne more zatajiti!"

Pri krojaču

Približno kot črka "O" krovonog človek je stopil v krojaško delavnico, da si pusti pomeriti hlače. Krojač je vzel metro, ga ogledoval, meril in meril.

"Nič vas naj ne motijo moje noge. Vi napravite hlače ravne, zakrivil jih bom že sam . . ."

Več ljudi bi lako dospelo do vrhunca svojih ciljev, če bi pričeli stvar že pri pritičju ali dnu.

IZŠLA JE

BARAGOVA PRATIKA

ZA NAVADNO LETO 1946

Pratika je vse skozi zanimiva. Pošljite svoje naročilo takoj! Dokler je zaloga na roki. Kupite jo tudi za svoje sorodnike in domače v stari domovini. Ko se bodo vam javili s pravilnim naslovom, jim jo boste poslali kot božično ali novoletno darilo. Vse kar je treba je, da jo zavijete dobro v papir, pravilno naslovite in daste na njo 6c znakom.

Čo priporočamo zato, ker pozneje bi jo morda radi poslali v stari kraj, pa je ne bo več v zalogi. Zato kupite kak izvod ekstra za ta namen, da jo boste lahko poslali tja, ko se bodo vam javili iz starega kraja.

Za po Ameriki stane Pratika	40c
Za Jugoslavijo in Evropo, če se želi, da jo mi pošljemo tja pa	45c

Rad bi se ne popolnoma in zanesljivo urejenih poštinih razmer v Evropi, ne sprejemamo odgovornosti za točno dostavo, pač na le toliko, da jo mi odpošljemo.

Naročilom za Pratico je priložiti Money Order, ček, gotovino, ali pa v znakih po 3c. Znamk za zračno pošto ali za Special Delivery se za naročila ne sprejema.

Vsa naročila je poslati na:

BARAGOVA PRATIKA

1849 W. CERMAK ROAD, CHICAGO 8, ILLINOIS

VLOGE

v tej posojilnici

zavarovane do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C. Sprejemamo osebne in družinske vloge.

LIBERALNE OBRESETI

St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Avenue - Head, 6578 CLEVELAND 3, OHIO

Zopet naprodaj ENGLISH-SLOVENE READER

(Angleško slovensko berilo)

DR. F. J. KERN
6235 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND 3, OHIO
Cena \$2.00 s poštnino

POŠILJANJE DENARJA V STARI KRAJ

Sedaj je odprta denarna pošiljatev v staro domovino. Denarne pošiljatev se nakužejo v dolarjih, v Jugoslaviji pa so izplačane v dinarjih po kurzu dneva izplačila.

ZA VSAKO POŠILJATEV DENARJA JE TREBA izpolniti listino, na kateri mora pošiljatelj navesti ime prejemnika in če ima družino, tudi število oseb v družini in mora listino s črnilom podpisati. Po te listine pošite nam in Vam jih bomo poslali, da jih izpolnite.

DENAR S STROŠKI IN PRISTOJNINAMI POŠILJAMO SEDAJ PO NASLEDNJI CENI

Do \$25	za stroške \$1.00
Od \$25 do \$50	\$1.25
Od \$50 do \$75	\$1.50
Od \$75 do \$100	\$1.85

KDOR HOČE POSLATI PO KABLU, NAJ DODA ŠE \$2.25 za kabel; po zračni pot pa 30c.

* Zaradi sedanjih razmer je priporočljivo za denarna nakazila poslužiti se kabelske službe.

Ne pošijte denarja, ako niste uverjeni, da se prejemnik nahaja na dotičnem naslovu.

POZOR!

Listino ali prošnjo izpolnite, podpisite in jo pošijte nam skupno z denarno nakaznico. Na zadnji strani listine pa še prej natančno preberite pojasnila glede izplačljivosti denarja, itd.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
POTNIŠKI ODDELEK
216 WEST 18th STREET NEW YORK 11, N. Y.

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list s imenom

"AMERIŠKA DOMOVINA"

V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na "AMERIŠKO DOMOVINO"

nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo \$7.00, za pol leta \$4.00, za četr leta \$2.50

Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

WELCOME HOME, G.I.'s!

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

To All Members of the KSKJ Athletic Board

With the return of many of our members from Service we will again be in a position to carry on many activities which have been curtailed during the war. The returned service members will be interested in something to do and our job for the KSKJ will be to assist lodges in their recreation programs during 1946.

The lodges in your locality should be encouraged to sponsor and promote various activities as they did in the years before and the Athletic Board will co-operate in the work and provide financial assistance as in the past.

Your co-operation will mean much in getting 1946 off to a good start for the KSKJ recreation program. Your suggestions are welcome and I would be glad to hear from you as to plans for your district.

Yours fraternally,
JOSEPH ZORC, Chairman,
KSKJ Athletic Board.

ATTENDANCE AT PITT LODGE MEETING GOOD DESPITE COLD WEATHER; ELECT OFFICIALS

Pittsburgh, Pa. — At the general meeting of Mother of Seven Sorrows Society, No. 81, in December the attendance was extremely gratifying, despite the very cold weather. This certainly is proof that the members are interested in the lodge, and for this we are very thankful. The members decided that we would continue to abide by the by-laws of the KSKJ and the by-laws of our lodge. The present committee was unanimously re-elected for the year 1946 and the officers are as follows:

Frances Lokar, pres.; Anna Becki, vice pres.; Katherine Rogina, secretary, 4321 Stanton Ave., Pittsburgh 1, Pa., Telephone: ST 4361; Angeline Veselic, treas.; Justine Lokar, recording secretary; Trustees: Rose Delach, Sida Jevnikar, Angeline Pavluk; sick committee; Katherine Plantan, 5560 Camelia St., Pittsburgh 1, Pa., Telephone: ST 0521; Rev. Matthew Kebe, spiritual director; Medical examiners: Dr. F. J. Arch, Dr. Ralph Fabian, Dr. George T. Noden; Frances Lokar, athletic repre-

sentative and "Our Page" reporter. The president thanked the committee for their very loyal and co-operative work during the year which disclosed itself in the fact that we have had an increase both in finances and in membership. The members, too, were commended for their co-operation and good-fellowship, and we hope that we will all continue in this sisterly love throughout the coming years.

A tentative report for the past 11 months was given the members and they were very well pleased with same. A complete report is being prepared for the January meeting and we invite the members to be present in a large number. At this meeting we also hope to have a very favorable report on the campaign which ends the 31st of December.

The committee joins me in wishing each and every member of Lodge No. 81 and all members of KSKJ a very Happy and Prosperous New Year.

Frances Lokar, pres.

DEFIES DEATH IN JUGOSLAV CARNAGE

The following revealing account by Capt. John A. Blatnik, member of Lodge No. 93, KSKJ, Chisholm, Minn., appeared in the Duluth Herald of Dec. 8th. Bro. Blatnik, who spent seven months with the Partisans in Slovenia, is state senator from his district. After 18 months of foreign service, during which he spent seven months behind enemy lines with Tito's Partisans in northern Yugoslavia, in Slovenia, paratrooper Capt. John A. Blatnik, state senator from Chisholm is back in Minnesota.

Capt. Blatnik's first assignment was with the Yugoslav Partisans in setting up an escape system for American airmen who had bailed out over Yugoslavia. They were picked up by Partisans and friendly peasants and brought to secret landing fields where they were flown back to their bases in Italy. Later the captain was head of a military intelligence unit following enemy movements and activities.

Dressed in U. S. army combat clothes and with a small American flag sewn on the left sleeve of his outer garment for good measure, Capt. Blatnik and his men were told that in

case of capture they would be treated as regular prisoners of war. However, after the Americans got into Yugoslavia, they learned that on direct orders from Berlin the Germans would treat all such Allied personnel captured behind enemy lines as espionage agents, which meant the death sentence if captured.

Usually outnumbered and poorly equipped, the Partisans relentlessly waged their amazing guerrilla war. "It was obvious," said the captain, "that the Partisans knew not only what they were fighting against, but clearly understood what they were fighting for." Considerable arms and supplies were flown in by the Allies during the last year of the war but during the first three years, Partisans had to rely entirely on captured enemy arms and clothing. Hardships they endured were described as "unbelievable" by the captain.

In addition to the Nazi and Fascist program of mass extermination of Jugoslavs, the Nazi technique of "divide and conquer" brought about an internecine warfare that was ghastly and tragic. There

(Continued on Page 8)

BLUE-ETTE DANCE NEXT SUNDAY

Cleveland, O. — You haven't forgotten, have you? Just in case you did — I'd like to remind you that on Sunday, January 6th, 1946, there will be another "Golden Blue-ettes Dance" sponsored by the St. Joseph Cadets, No. 169 K. S. K. J. This dance will be held at the Slovenian Workmen's Home on Waterloo Rd. Johnny Pecon and his orchestra will give out with the latest tunes.

This is the last opportunity we have to invite you to our dance. We particularly would like to see all of the discharged servicemen there. If you are a bachelor, there will be many Cleveland beauties at the dance. In case you've wanted to meet some of these gals, here is your chance. Who knows, you may meet your dream girl.

And girls, have you wanted to meet some of the lads home from the service? Why not come to the Golden Blue-ettes Dance. Who knows, you may meet the Slovenian fellow your dear mothers have always hoped you would.

How about you married folks? Particularly the husbands — have you taken your wife out lately? Why not show her a good time, after all, she does iron your shirts. (Note to the wife: If he isn't willing, try the rolling-pin method.)

Seriously — we would like to see the young and the old, the married and the single come to this dance. Everyone is welcome.

I'll be seeing you there — this Sunday, January 6th at the Slovenian Workmen's Hall on Waterloo Rd. — Bluettes.

A HAPPY AND HOLY NEW YEAR

May happiness be showered on you and those you love.

May the divine hand of the Infant Jesus bless you throughout the year 1946.

May His look of sweetness ever attract you to Him and may His smile ever encourage you onward.

May your labors ever bear the loving mark of the Child Jesus.

NEW YEAR'S DAY

On this day which is the first of the year, the Church celebrates the Octave of the Nativity of our Lord, his circumcision and the blessed name of Jesus which was given Him on that occasion. The devout Christian, therefore, will find much to occupy him, in again adoring Jesus Christ in the "humiliation of His birth, in contemplating that infinite love for men which he already manifests by the effusion of His blood, and in renewing his confidence in the mercy and goodness of Him who takes the name of Savior, because He is to save us from sin and hell. He should also look back with regret upon the past years of his life, and form a generous resolution to employ more profitably the year which has just commenced, imploring for that purpose the light and grace of the Holy Ghost.

Here's a new one. Rub half an onion over your car windshield, inside and out, to keep it from fogging over in winter weather. It works!

NATIONAL K. S. K. J. ATHLETIC BOARD

Chairman
Joseph Zorc, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.
District Directors
District No. 1—Frank P. Kosmach, 4112 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.
District No. 2—John Mutz, 1017 Nicholson St., Joliet, Ill.
District No. 3—Walter Grom, 834 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill.
District No. 4—Cleveland Area: Anthony Srinias, Jr., 867 E. 73rd St., Cleveland, O.; Outside Cleveland Area: William Cerne, 1737 E. 32 St., Lorain, O.
District No. 5—Milwaukee-West Allis Area: William Frangoch, 1701 So. 71 St., West Allis, Wis.; Sheboygan Area: Louis Francis, 1026 So. 8 St., Sheboygan, Wis.
District No. 6—Rudolph Gazvoda, Chisholm, Minn.
District No. 7—Pittsburgh Area: Martin Berdik, Jr., 207—57th St., Pittsburgh, Pa.; Outside Pittsburgh Area: Frank Bevec, Strabane, Pa.
District No. 8—John Zakely, 1869 Linden St., Brooklyn, N. Y.
District No. 9—Nick Mikatic, Jr., 208 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.
District No. 10—Frank Velikan, 937 No. Ketcham St., Indianapolis, Indiana.

POST WAR PROSPECT

The war is over, but snug amounts

In life insurance and thrift accounts

and Victory Bonds—are an asset that

You'll never get tired of looking at.

Mary Luko.

BISHOP SPEAKS PLAINLY ON PEACE ALLIANCE

The profound reaction to the statement on the international situation, entitled "Between War and Peace," issued by the Bishops of the United States recently, stamps this document as one of the most forceful challenges ever given to a thoughtful people.

"The war is over but there is no peace in the world," the statement frankly declares. It was made in the name of all the Archbishops and Bishops at their Annual General Meeting at the Catholic University of America, and was signed by the ten members of the Administrative Board of the National Catholic Welfare Conference. Warning that "we are in perhaps the greatest crisis of human history," the document is regarded as an instrument which in its calm and courageous statement of world problems also points the way to their solution.

In general, the Bishops warned against a false realism, advised that the recognition of differences in ideology is preliminary to any sincere effort at international cooperation, condemned any conspiracy to violate the rights of nations, groups or individuals anywhere in the world, asked if we were keeping the pledges made to the people of Poland at the Yalta conference, condemned the silence over the shocking news leaking out of southeastern Europe, deplored the tragic indifference to the plight of the Italian people, asserted that "we cannot be unconcerned about the future of Germany, Austria and Hungary," pointed to our "grave responsibility."

On the other hand, the Bishops expressed entire confidence that democracy can solve the problems of peace just as it solved the problems of war. They counseled, however, that "we must be true to ourselves," and defend our free institutions that the agents of totalitarianism amongst us are trying to sabotage."

Recalling that the broad outline for peace set forth in the Atlantic Charter gave us the ideal for which we fought, and led smaller nations to make us "the trustee of their freedom," the Bishops said the pattern for peace slowly emerging from the conferences of the "Big Three" "is disappointing in the extreme."

Noting then that "we are in perhaps the greatest crisis of human history," the Bishops added: "Our country has the power, the right and the responsibility to demand a genuine peace, based on justice, which will answer the cry in the hearts of men across the world."

BRIDGEPORT ANNS ELECT; TO HOLD DANCE JAN. 12

Bridgeport, O. — At the annual meeting of St. Ann Society, No. 123, held Sunday, Dec. 16, the following officers were elected for the year 1946:

Carolyn Stefanich, pres.
Anna Lagon, vice pres.
Mary Greecher, secretary.
Frances Smrekar, recording secretary.
Paulin Gregorcic, treasurer.
Trustees: Mary Gertscher, Ann Gregorcic, Caroline Strauss.
Josephine Simoncic, Inside guard.
Mary Roskovich, marshal.
Dr. David Danenberg, physician.
Rev. Joseph Keiffer, spiritual director.

I am also announcing our dance which will be held on Saturday, Jan. 12, 1946 in the Boydsville Hall, Stop 16. Music will be furnished by Joseph Stampfel's orchestra and dancing will be from 8:30 until 11:00. There will be plenty refreshments on hand, so you can all have a good time. You are all invited, and bring your friends along.

Wishing you all a Happy New Year.

GIRARD PATRICKS ELECT OFFICERS, EXTEND WELCOME TO RETURNING SERVICEMEN

Girard, O. — St. Pats' new Alvin Ponigar and little son James daddy Butch has been a member for some time, Mrs. Umech, vice president; Matilda Cigolle, secretary; Dorothy Gorenc, recording secretary; Mary Kambic, treasurer; Auditors: Edward Umech, Alvin Ponigar, Mrs. Turk.

We welcome some more of our members back home from the service, namely Joseph Cernich, Edward Umech, Joseph Umech, Fred Robsel. We were also told that Ray Juvancic was on his way home. We hope you got home in time for Christmas dinner, Ray. Once again we shall hear "it is all right," and "that's the last straw." Activities are under way as far as St. Pats' members are concerned.

St. Pats now are on top of the "Honor Roll," new members have made it so. Mrs. Mary Kambic, Reporter.

Members please take notice, our next meeting will be held January 9. There will be a social gathering for all members and their families, so come one, come all. Long time no see one another for it's been a long, long time. There will be plenty of eats and drinks for all. Will be seeing you at the Slovenian Hall Jan. 9.

St. Pats wish all of you Kay Jays a Very Happy New Year and that 1946 will be a Happy Year for all.

OFFICE SUPPLIES SURPRISE LEAGUE BY TRIPPING PAPER TAVENS IN THREE TILTS

Joliet, Ill. — In last week's bowling tilt, the Joliet Office Supply surprised the local K. S. K. J. Bowling League (and themselves too) when they set back the Papeh Tavern three times. Dot Dolinshek went on a rampage to roll a fine series of 471 for the winners. Ann Papeh marked up a 408 for the losers.

Another triple win was scored by the Lewandowski Bros. over their opponents the Bluth Grocers. Frances Metesh paced the winning team with a score of 445. Helen Keith of the losers didn't do so badly with her 478.

Gorsich Food Mart, led by Captain Rose Carpenter with 482, snatched three games from Peerless Printers. Betty McCarthy's 384 topped the losers' scores.

Mae Mutz's smooth performance with 454 aided the Avsec Printers to win two from the Tezak Florist. Betty Martincich had a 480 series to lead the losers.

Highlights of the evening: Keeping up with the holiday spirit was "Uncle" Mike Papeh who treated all the bowlers . . . Thanks Uncle Mike, the "Spirits" really aided some of our scores . . . Another bowler proudly showing off a sparkler on her third finger left hand is Clare Carpenter . . . Congratulations, Clare . . . Say, the girls are really getting to be aces at picking

up the difficult splits . . . This week Rose Carpenter turned in the Big Three (6-7-10) . . . Marion Theobald converted the 1-5-10 . . . Betty McCarthy accounted for a spare by picking up the 5-7 . . . Evening's honors this week go to Jo Karl for high game and Rose Carpenter for high series . . . High games rolled: Jo Karl 190; Rose Carpenter 182, 164; Betty Martincich 174; Helen Keith 169, 160; Frances Metesh 169; Gen Golobitsh 164; Jo Ramuta 163 and Marge Dolinshek 162.

Team standings:

	W.	L.	Pct.
Papeh Tavern	32	13	.711
Gorsich Foods	28	17	.622
Avsec Printers	24	21	.533
Joliet Office Sup.	24	21	.533
Peerless Printers	21	24	.467
Tezak Florist	21	24	.467
Lewandowski	20	25	.444
Bluth Grocers	10	35	.222

"His wife was visiting her mother. When he arrived home late at night, a note fastened to the telephone caught his eye. In the handwriting of the Polish maid, he read: "MZ NX KLDOP. ZO ZUM YKAM KULROP. NEMARA OWLE-TE TZGONABE KUPROP." Half the night he lay awake puzzling over the mysterious message. In the morning the maid explained: "Mrs. Nix called up. So soon you come, call her up. No matter how late it's gonna be, call her up."

Thanks, Bud

By Duffy

(Continued on Page 8)

DEFIES DEATH IN JUGOSLAVY CARNAGE

(Continued from page 7)

was a revolution, a counter-revolution, a civil war, and the war against the invader all rolled up into one complex situation. The people were divided into about a dozen different parties or movements. Many of these groups fought against each other occasionally, but all of them fought the Partisans at all times. The Partisans were the only ones who consistently fought the German invader, the captain asserted. Their war aims were expressed by the slogan: "Death to Fascism; freedom to the people."

"Death was everywhere. No one was safe. Combatants and non-combatants, military and civilians, young and old, men and women—all were victims in a tragedy which ended with 10 per cent of the country's population killed in the four years of war. If we in America lost in dead by that same ratio, we would have had 13,000,000 dead. I met person after person who was the only surviving member of his or her family," Blatnik averred.

The captain worked with Russian and British officers attached to the Partisans. He had an interesting six weeks working with Maj. Randolph Churchill, son of the British war-time minister. "On the whole," the captain said, "Americans got along better with the Russians than with the British."

"March and April of this year found us in a rather tough spot. As the British would say, we thought we had 'had it,' or in plain American 'our goose was cooked.' We were in Slovenia, the northern part of Yugoslavia, completely surrounded. Coming towards us from the south were German and Yugoslav Quisling troops being pushed northward by the regular Yugoslav Partisan Army. Crowding us from the northeast were the Germans retreating from Hungary under heavy Russian pressure. To the west the Germans were pouring in from their retreat from northern Italy. The route through northern Yugoslavia was the enemy's main escape route into Austria and Germany, and even that was being narrowed down by the Russian drive into Vienna. We were really right in the middle of a big traffic jam, and

for a while it looked as though this was 'it.' Toward the end of April we finally broke through the enemy line south of us and joined up with the regular Partisan army. We marched on up with them and got into Trieste as the war ended."

The Captain said he got his biggest thrill in picking up American airmen who had bailed out of crippled bombers. "Most of them were pretty young and they had gone through a lot of hell before bailing out. They certainly were surprised to find an American officer 'way up there in the sticks' and plenty thrilled when we were able to get planes to land in meadows or corn fields and evacuate them and the Partisan wounded."

As a boy, Capt. Blatnik visited Slovenia in northern Yugoslavia with his mother 23 years ago. "In January of this year I was in the village where my father was born and where I had visited 23 years ago. I visited my two aunts, but as an enemy garrison was only six miles away, I didn't dare reveal my identity to my relatives for fear they might become victims of enemy reprisals. Two days later the enemy was in the same village and it took five days for the Partisans to drive them back." The captain visited the relatives again after the war ended. Only one of his mother's four brothers survived.

Captain Blatnik joined his wife, formerly Beth Arnold, and their son at the home of her mother in Minneapolis. They spent December and the holiday season with the captain's parents, Mr. and Mrs. John Blatnik, Sr., in Chisholm.

The captain has been in the army air corps for 40 months and is now on terminal leave until Jan. 22, at which time he is officially discharged. He earned his paratroop wings at a British Royal Air Force parachute school in Italy. In addition to three battle stars which he wears on his European theater ribbon, he has the Air Medal and the Bronze Star Medal with Oak Leaf cluster.

There is nothing new about taxes on playing cards. Tariffs were levied on them in England during the reign of James I, and papers on file at Westminster list the rates as of July, 1615.

A TEXAN PRAYER-BOOK

In the city of Galveston a young girl, Protestant, entered the Cathedral simply to witness a ceremony. During the Mass, she saw a lady in the same pew with her reading a prayerbook, and asked to look on with her that she might understand the meaning of the services.

When Mass was over, the Catholic lady told the young girl to keep the book. That good woman loved God and she had zeal for souls. If her eyes meet these lines, she will see the good fruit born of her charity and zeal. The young girl took the book home, and read it over and over again until she became filled with the thoughts of the devout prayers, and there grew up in her heart a desire to know more of a religion that could inspire such thoughts.

Not many months after the occurrence related above, a friend of hers went to a convent-school of the Sisters of Charity. An opportunity came for a visit to her friend, and so charmed was the visitor with all she saw in the school that she remained several weeks with the Sisters. During this time the good seed which had been planted that morning in the Galveston Cathedral, continued to grow in the young heart that had answered the first call of grace.

Other books were read, and soon the light of grace dispelled from that chosen soul all the darkness of doubt. All she lacked now to become a Catholic was the courage to ask for instruction and to make an open profession of faith.

But the time had not yet come. Upon leaving the convent school, her friend, who had taken the greatest interest in the girl, said to her: "If you ever wish to become a Catholic, go to see Father R—."

A short time later Miss C— was in New York. The first place she went to was a small church where a mission was in progress.

Upon entering the church, she saw a priest speaking at the altar. Turning to the person next to her, she asked: "Who is that priest?"

The answer was: "Father R—, a missionary."

Immediately her heart was satisfied, and she remained until the end of the instruction. Nothing further was done then, but the following Sunday she entered the same church. That afternoon was the day appointed for the re-organization of the Sodality, and the officers went through the church, asking the names of those who wished to become members. When the question was put to her, "Do you wish to belong to the Sodality?" she answered: "I wish to become a Catholic!"

After the meeting, Miss C— view ended successfully. On was presented to Father R—, the day of baptism the moth-

er who was baptizing in the church that afternoon, when the following conversation took place:

"Father, here is a lady, who would like to receive instruction for Baptism."

"Very good! At what time could she come?"

"Any time in the afternoon."

"Come tomorrow afternoon, then, at two."

"Father, wasn't it strange? I was taking the names for the Sodality, and this lady said she wished to become a Catholic. It was just by accident."

"Not accidental, but providential. Our Lord had a great deal to do with that. Miss C— have you read any Catholic books?"

"Yes. I have read the book 'Faith of Our Fathers.'"

"An excellent book. Here is a little Catechism. Read it over and learn by heart the prayers. And here is another little book that may prove useful to yourself or to your friends—'Why am I a Catholic?'"

The next day at two, no neophyte appeared. The week passed. Was fear getting the better of grace? Was opposition at home chilling the courage that had so warmly asked for the faith? These were questions yet unanswered. The next Sunday after Vespers, the missing neophyte appeared with the zealous Miss W—, who had first asked her about the Sodality. Illness had been the cause of the non-appearance. This time it would not do to trust to the next day, and a good full two hours' instruction brought into bloom the growing flower, and there was, it seemed, little fear of the powers of darkness stealing away the new disciple. The next day at two o'clock was the time appointed for the instructions; there was no neophyte. Surely, illness was not again the fault. Another week passed. Would the Sacred Heart let this soul so well disposed, yet in much danger from non-Catholic friends, escape? If ever fervent prayers were offered to the Heart of our Lord; they were offered that week.

The next Sunday would decide all. And truly enough, as though the power of opposition had been unchained till Sunday after Vesper the neophyte came, and through the week instructions were faithfully received by a mind and soul well prepared to do the work of God. There remained but one difficulty. The mother of the young lady had said a few weeks before, that she would prefer to see her daughter dead, than baptized Catholic. This spirit should not continue. Father R— resolved to see the mother. He called on her, and the interview ended successfully. On was presented to Father R—, the day of baptism the moth-

POOR RESOLUTION

I'm a new Resolution
All shiny and clean,
But how long I'll stay so
Remains to be seen.

The lad who just made me
Declares he is sure
That of all Resolutions
I'm bound to endure.

Like all Resolutions
I pray that I'll last—
I shrink from the fate of
My friends of the past!

Such nice Resolutions—
A pleasure to see—
All shiny and clean and
So honest like me.

Alas for their wishes!
How tragic indeed
To view with what speed
they
Had soon gone to seed.

For homeward they wand-
ered
From out in the world,
Their faces all blackened,
Their hair all uncurled.

Their spirits were broken,
They crawled home to
die—
Poor good Resolutions,
Whose hopes were so
high.

EPIPHANY

The Church commemorates on this feast three different mysteries in which Jesus made himself known to man and manifested His glory; the adoration paid Him by the Wise Men of the East, the baptism He received from St. John and the first miracle wrought by Him in Cana of Galilee by changing water into wine. She dwells, however, more particularly on the first of these mysteries, and exhorts us to imitate the example of the Magi, the first fruits of the Gentiles converted to the faith, by offering to Him the gold of pure and ardent charity, the incense of fervent prayer, and the myrrh of penance and self-denial without which we are Christians only in name.

If you buy a pound of peanuts in the shell, you'll get about two cups of nutmeats.

or was present, in the best of dispositions, cheerful, amiable, and happy at knowing the happiness of her child.

The baptism took place the first day of May, a feast doubly beautiful—the opening of the month of our Mother and the Patronage of St. Joseph, special patron of our neophyte—who looked upon this circumstance as a singular sign of the love of St. Joseph. On the first Friday of the month, this soul, so beautifully prepared by special lights and graces, received her First Communion. It was her special wish to receive on the first Friday, that she might begin her union with her Lord on a day specially devoted to the Sacred Heart.

BISHOP SPEAKS PLAINLY ON PEACE ALLIANCE

(Continued from page 7)

from totalitarian aggression." In declaring that "we cannot be unconcerned about the future of Germany, Austria and Hungary," the Bishops said "whatever period of patriotism must be imposed on the vanquished nations, we must help them to take their rightful place in the family of nations." To treat these nations in a spirit of vengeance "is neither right nor politic," they added.

The Bishops said our country, because of our greater resources, must do the major part in the relief work to prevent the death by starvation of millions in war-torn lands.

It is regrettable that we cannot publish the entire statement which is a calm and unbiased statement. The opening paragraphs which follow however will give you a splendid idea of the entire document.

"The war is over but there is no peace in the world. In the Atlantic Charter we were given the broad outline of the peace for which we fought and bled and, at an incalculable price, won a great martial victory. It was that ideal of peace which sustained us through the war, which inspired the heroic defense of liberty in enslaved countries. It made small oppressed nations confide in us as the trustee of their freedoms. It was the broad outline of a good peace. Are we going to give up this ideal of peace? If, under the pretext of a false realism, we do so, then we shall stand face to face with the awful catastrophe of atomic war.

"Since the Moscow Conference of 1943, the U. S., Great Britain and Russia have undertaken to shape gradually the peace which they are imposing on the nations. From the conferences of these victorious powers there is emerging slowly their pattern for the peace. It is disappointing in the extreme. Assurances are given us in the announced peace principles of our country but so far results do not square with these principles. We are in perhaps the greatest crisis of human history. Our country has the power, the right and the responsibility to demand a genuine peace, based on justice which will answer the cry in the hearts of men across the world.

"We want to work in unity with other nations for the making of a good peace. During the war perhaps, it may have been necessary for strategic reasons to postpone final decisions on many questions mooted at the conference of the three great powers.

"Now we must face the facts. There are profound

differences of thought and policy between Russia and the western democracies. Russia has acted unilaterally on many important settlements. It has sought to establish its sphere of influence in eastern and southeastern Europe, not on the basis of sound regional agreements in which sovereignties and rights are respected, but by the imposition of its sovereignty and by ruthlessly setting up 'helpless puppet states. Its Asiatic policy, so important for the peace of the world, is an enigma.

The totalitarian dictators promised benefits to the masses through an omnipotent police-state which extends its authority to all human relations and recognizes no innate freedoms. Their theories, moreover, look to the realization of world well-being as ultimately to be secured by the inclusion of all countries in their system. Sometimes Russia uses our vocabulary and talks of democracy and rights, but it attaches distorted meanings to the words. We think in terms of our historic culture. We see God-given, inviolable human rights in every person, and we know democracy as the free collaboration under law of citizens in a free country.

"There is a clash of ideologies. The frank recognition of these differences is preliminary to any sincere effort in realistic world cooperation for peace. The basis of this cooperation must be mutual adherence to justice. It would be unjust for us to be an accomplice in violating the rights of nations, groups and individuals anywhere in the world.

A first step towards effective negotiation for peace is to have a plan. A good plan states principles in terms of all the specified questions at issue. Instead, so far we have compromised and sought to make mere piecemeal settlements. Instead of honest, promising discussion even on diverging plans, we are witnessing a return of the tragedy of power politics and the danger of balance of power arrangements which, with the substitution of mere expediency for justice, have begotten war after war. We must indeed aim at collaboration with all of our allies in the making of a good peace. There are, however, concessions which we dare not make because they are immoral and destructive of genuine peace.

Peace Program

"Our peace program envisions a world organization of nations. The Charter which emerged from the San Francisco Conference, while undoubtedly an improvement on the Dumbarton Oaks proposals, does not provide for a sound, international society. The Security Council provisions make it no more than a virtual alliance of the great powers for the maintenance of peace. These nations are given a status above the law. Nevertheless, our country acted wisely in deciding to participate in this world organization.

4-POINT FAT HELPS

Used fats help make thousands of essentials, like paints, varnishes, pharmaceuticals, soap and synthetic rubber. Save every drop. Now—4 red points for every pound.

CONSERVATION STOPS WASTE! WILD LIFE CONSERVATION WOULD HAVE SAVED THESE ANIMALS FROM EXTINCTION. BISON ONCE ROAMED OUR WESTERN PLAINS IN GREAT DROVES, NOW PRACTICALLY EXTINCT. GRIZZLY BEARS ONCE THE TARGET OF HUNTERS, NOW ALMOST ALL ARE IN ZOOS. MAN'S MODERN WHALING BOATS AND WEAPONS HAVE ALL BUT ELIMINATED WHALES, EXCEPT IN THE ANTARCTIC. POST WAR HOME CONSERVATION INCLUDES SAVING USED KITCHEN FATS. EVERY POUND TURNED IN SPEEDS UP PRODUCTION OF SOAP, NYLON STOCKINGS, CLOTHING, PAINTS AND MANY MORE SCARCE ITEMS.

MONEY TO LOAN. If you intend to borrow money on your home, borrow it from K.S.K.J. The K.S.K.J. loans money to members and non-members on improved Real Estate at 4% interest without any commission. Payments on principal in monthly installments. For additional information write to: K. S. K. J. 351-53 NORTH CHICAGO STREET JOLIET, ILLINOIS

NYLONS TODAY! NOW 4 RED POINTS FOR USED FAT. Illustration of women in a store.